

आत्मा र सत्यमा परमेश्वरको आराधना गर्नुहोस्

पाठ १

सामान्य मा पूजा

धेरैजसो मानिसहरू, यदि सबै होइन, अहिले र पुरातन कालमा एक अस्तित्वको पूजा गर्दै आएका छन्। "आदिम मानिस शक्तिको सबै अभिव्यक्तिसँग डराउँथे; उहाँले बुझ्न नसक्ने हरेक प्राकृतिक घटनाको पूजा गर्नुभयो। आँधी, बाढी, भूकम्प, पहिरो, ज्वालामुखी, आगलागी, गर्मी र चिसो जस्ता शक्तिशाली प्राकृतिक शक्तिहरूको अवलोकनले मानिसको विस्तारित मनलाई निकै प्रभावित पारेको छ। जीवनका अकल्पनीय चीजहरूलाई अझै पनि 'भगवानका कार्यहरू' र 'प्रोभिडेन्सको रहस्यमय व्यवस्था' भनिन्छ।¹

"यो थाहा छ कि पाँच सयदेखि छ सयसम्म त्यस्ता जनजाति एकाइहरूको सामाजिक र धार्मिक विकासको आफ्नै स्वतन्त्र इतिहास थियो ... तिनीहरूको इलाकाको सिमानामा कहिलेकाहीँ सीमान्त सम्पर्कहरू बाहेक एक अर्काबाट पूर्ण एकलोपनमा। ... अष्ट्रेलियाका सबै जनजातिहरूमा, अपवाद बिना, त्यहाँ एक सर्वोच्च शक्तिमा विश्वास छ, जो सबै सृष्टिको पहिलो कारण हो।"²

पुरातन इजिप्टवासीहरूसँग रा, तिनीहरूको सूर्य देवता र ओसिरिस, अंडरवर्ल्डको देवता थियो, जबकि बेबिलोन, ग्रीस र रोमले पौराणिक देवताहरूको पूजा गर्थे।

आज विश्वको जनसंख्याको एक महत्वपूर्ण भागमा ईसाई, यहूदी र मुस्लिमहरू छन् जसले परमेश्वर वा यहोवा, मोशा र अब्राहमका परमेश्वर, वा अल्लाह, मुस्लिमहरूद्वारा पूजा गर्ने ईश्वरको उपासना गर्छन्। ती प्रत्येकका बीच र भिन्न ठूलो असहमतिहरू छन्। विश्वको अर्को महत्वपूर्ण भागले बुद्ध र हिन्दू धर्म जस्ता विश्वासहरू पालन गर्दछ। अझै पनि आदिम राष्ट्रहरूमा जस्तै अरूहरू छन् जसले आफ्नो समयलाई 'आध्यात्मिक' विश्वासलाई सम्मान गरेको छ।

यी उदाहरणहरूले सृष्टिबाट अस्तित्वमा रहेको मानिसको मौलिक विशेषतालाई इंगित गर्दछ, श्रद्धांजलि अर्पण गर्ने इच्छा र कुनै निकायको उपासना गर्ने इच्छा।

मानिसको हृदयको मनोवृत्ति येशूको लागि सबैभन्दा महत्वपूर्ण छ "तिमीले आफ्नो सारा हृदय, आफ्नो सारा आत्मा र आफ्नो सारा दिमागले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु। यो ठूलो र पहिलो आज्ञा हो। र दोस्रो यो जस्तै हो: तपाईं। आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तै प्रेम गर। यी दुई आज्ञाहरू सबै व्यवस्था र अगमवक्ताहरूमा निर्भर छन्।" (मत्ती 22:37-40)। पछि येशूले एउटा नयाँ आज्ञा भन्नुभयो: "म तिमीहरूलाई एक-अर्कालाई प्रेम गर्न दिन्छु: जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु, तिमीहरूले पनि एक-अर्कालाई प्रेम गर। यसबाट सबै मानिसहरूले जान्नेछन् कि तिमीहरू मेरा चेलाहरू हो, यदि तिमीहरूमा एकअर्कालाई प्रेम छ" (यूहन्ना १३:३५)।

"यसलाई [हृदय] भावनाहरू र आवेगहरू र भोकहरूको आसन मानिन्थ्यो र त्यसै गरी बौद्धिक र नैतिक संकायहरू अँगालेको थियो - यद्यपि यी आवश्यक रूपमा आत्मालाई श्रेय दिइन्छ। (अन्तर्राष्ट्रिय मानक बाइबल शब्दकोश)।

एउटा हो, प्रभु परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले र आफ्नो सारा आत्माले र आफ्नो सारा दिमागले प्रेम गर्नु, सम्पूर्ण मानिस, त्यसैले जीवित बलिदान। तर येशूले हामीलाई देखाउनुभएझैं साँचो उपासना प्रेम र आराधनाबाट परमेश्वरलाई निर्देशित गरिएको छ जुन कुनै बाहिरी कार्य वा अनुष्ठानहरू प्रदर्शन गर्न बाहिर जान्छ।

प्रश्नहरू

- सुरुदेखि नै मानव जातिले कुनै न कुनै अस्तित्वको पूजा गर्दै आएको ऐतिहासिक अभिलेखहरूले देखाउँछ।
T. ___ F. ___
- सबै विभिन्न धर्महरू बीच र भिन्न ठूलो भिन्नताहरू छन्।
T. ___ F. ___
- सबैभन्दा ठूला आज्ञाहरू हुन्
  - ___ भगवानलाई प्रेम गर्नुहोस्
  - ___ छिमेकीलाई माया गर्नुहोस्
  - ___ एक - अर्कालाई माया गर्नु
  - ___ माथिका सबै
- मानिसको हृदय उसको भावना, नैतिक सुविधा, उसको भित्री अस्तित्व हो।

¹urantia.org/en/urantia-book-standardized/paper-85-origins-worship

²alislam.org/library/books/revelation/part_3_section_2.html

T. ___ F. ___

5. आराधना भनेको प्रेम, आराधना, श्रद्धा हो र थोरै वा बिना सोचेर गरिएको कुनै कार्य होइन।

T. ___ F. ___

पाठ २

हृदय पूजा

"अनि परमेश्वरले देख्नुभयो कि मानिसको दुष्टता पृथ्वीमा ठूलो थियो, र उसको हृदयको विचारहरूको हरेक कल्पना निरन्तर खराब मात्र थियो। र यसले प्रभुलाई पश्चात्ताप गर्यो कि उहाँले मानिसलाई पृथ्वीमा बनाउनुभएको थियो, र यसले उहाँलाई दुःखी बनायो। हृदय" (उत्पत्ति 6:6)।

मीकाले इजरायलका सन्तानहरूलाई लेखे: "म के लिएर परमप्रभुको सामु आउनु?" र त्यसपछि अन्य प्रश्रहरूको रूपमा धेरै सम्भावनाहरू दिए। उहाँले निष्कर्षमा भन्नुभयो, "हे मानिस, के राम्रो छ, उहाँले तिमीलाई देखाउनुभएको छ। अनि परमप्रभुले तपाईंबाट न्याय गर्न, कृपालाई प्रेम गर्न र आफ्ना परमेश्वरसँग नम्र भएर हिँड्नुबाहेक के चाहनुहुन्छ" (मीका ६:८)?

येशूले शैतानलाई भन्नुभयो "परमप्रभु तेरा परमेश्वरको आराधना गर, र उहाँको मात्र सेवा गर" (मत्ती ४:१० व्यवस्था ६:१३ लाई उल्लेख गर्दै)। फरिसीहरू पालन गर्ने केही परम्पराहरूलाई येशूले यशैया 29:13 उद्धृत गर्नुभयो: "यी मानिसहरूले मलाई तिनीहरूका ओठ [बाह्य (rd)] ले आदर गर्छन्, तर तिनीहरूका हृदयहरू [अन्तरीक (rd)] मबाट टाढा छन्। तिनीहरूले व्यर्थमा मेरो आराधना गर्छन्; तिनीहरूका शिक्षाहरू मानिसहरूले सिकाएका नियमहरू मात्र हुन्" (मत्ती १५:८)। अन्य व्यर्थ पूजास्वर्गदूत, मूर्ति, मानिसहरू, अज्ञानी र शैतान पूजा समावेश गर्दछ।

येशूले मानिसबाट पाप हटाउन सक्ने एकमात्र बलिदानको रूपमा आफ्नो शारीरिक शरीर अर्पण गर्नुभयो। परमेश्वरले उहाँलाई चिहानबाट उठाएर मृत्युमाथि विजय हासिल गर्न र मानिसमाथि शैतानको पकड प्राप्त गर्ने उहाँको प्रस्ताव स्वीकार गर्नुभयो। क्षमा र मेलमिलापको अवसर सबैलाई उपलब्ध भयो जसले ख्रीष्टमा आफ्नो भरोसा र आज्ञाकारिता राख्न रोजेका थिए। पापको क्षमाद्वारा परमेश्वरसँग मेलमिलाप भएकाहरूले उहाँप्रति श्रद्धा, श्रद्धा र उपासनामा आफ्नो प्रेम व्यक्त गर्छन्।

जब उसको भित्री अस्तित्व, आत्मा, हृदय भित्रबाट उसले आफ्ना असल कामहरूद्वारा ईश्वरको सेवा गर्छ र आफ्नो ईश्वरप्रति श्रद्धा वा श्रद्धा व्यक्त गर्दछ तब व्यक्ति समर्पित वा धार्मिक हुन्छ। मानिसले कसैलाई धेरै धार्मिक र भक्त ईसाईको रूपमा बुझ्न सक्छ, उसले गर्ने सबै राम्रा कामहरू हेरेर तर कर्महरू गर्ने आफ्नो मनसायबाट पूर्णतया अनजान हुन्छ। उदाहरणको लागि, मानिसको पहिचानको लागि उसको चाहना, वा उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेर परमेश्वरको इनाम कमाउने इच्छा साँचो उपासना होइन किनकि त्यहाँ कुनै आदर, सम्मान वा श्रद्धा छैन। कर्म उपासना होइन, यद्यपि यसले कसैलाई फाइदा पुऱ्याउन सक्छ, जबसम्म यो प्रेमद्वारा प्रेरित भित्री मानिस भित्र उत्पन्न हुँदैन। मानिसको "हृदय" को नियत परमेश्वरलाई मात्र थाहा छ। पूजाको लागि प्रेम, विश्वास र कर्म आवश्यक छ।

प्रश्रहरू

1. कसैको आराधना व्यर्थ र भगवानलाई अस्वीकार्य हुन सक्छ।

T. ___ F. ___

2. परमेश्वरको लागि स्वीकार्य एकमात्र बलिदानको रूपमा आफूलाई अर्पण गरेर, येशूले परमेश्वरको आराधना गर्नुभयो।

T. ___ F. ___

3. मृत्युमाथि विजय के थियो?

a. ___ ख्रीष्टको कूसीकरण

b. ___ ख्रीष्टको पाप-बलि

c. ___ ख्रीष्टको पुनरुत्थान

4. मानिसहरूलाई थाहा छैन कि मानिसको राम्रो काम पूजा हो वा अरूबाट प्रशंसा प्राप्त गर्ने कार्य हो।

T. ___ F. ___

5. परमेश्वरले मानिसको हृदय जान्नुभएकोले उहाँलाई थाहा छ कि कसैको आराधना वास्तविक र साँचो वा व्यर्थ हो।

T. ___ F. ___

पाठ ३

कसको आराधना गर्नुपर्छ?

"परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ [शारीरिक होइन], र उहाँका आराधकहरूले आत्मामा आराधना गर्नुपर्छ [अनुष्ठान कार्य होइन तर भावनाको अभिव्यक्ति र भित्री अस्तित्वलाई प्रेम] र सत्यमा [वास्तविक र वास्तविक होइन झुटो र नक्कली]" (यूहन्ना 4:24) कसैसँग सबै ज्ञान (सत्य) हुन सक्छ तर प्रेम छैन भने उसको आराधना अस्वीकार्य छ। यो व्यर्थ छ र कुनै अर्थ छैन (१ कोरिन्थी १३:२)।

यूहन्ना ४:२४ ले घोषणा गर्छ कि "'परमेश्वर एक आत्मा हुनुहुन्छ।' यी शब्दहरूमा सबैभन्दा सरल, तर सबैभन्दा गहिरो, सत्यहरू छन् जुन कहिल्यै नश्वर कानमा परेको छ। तिनीहरूको सत्य प्रकाशको महान् महिमा मध्ये एक हो, र मानव तर्कको गलत निष्कर्षलाई सच्याउछ। तिनीहरू देखाउँछन् कि:

1. परमेश्वर स्थान र समयको सबै सीमाहरूबाट पूर्णतया स्वतन्त्र हुनुहुन्छ, र त्यसैले मन्दिरहरूमा स्थानीयकरण गरिएको छैन (प्रेरित ७:४८)।
2. मूर्तिपूजकहरूले तर्क गरेझैं परमेश्वर भौतिक हुनुहुन्न।
3. कि उहाँ एक अमूर्त शक्ति होइन, [केही] वैज्ञानिकहरू सोच्छन् तर एक अस्तित्व हो।
4. कि उहाँलाई मन्दिरहरू, बलिदानहरू, इत्यादिका सबै आवश्यकताहरू भन्दा माथि उठाइएको छ, जुन मानिसको लागि फाइदाजनक छ, तर परमेश्वरको लागि होइन (प्रेरित १७:२५)।

चार गुणा सुसमाचार, p. 149, JW McGarvey र फिलिप पेन्डलटन

धर्मशास्त्रले बताउँछ कि परमेश्वरको स्वभाव हो:

- प्रेम - १ यूहन्ना ४:८
- जीवन - यूहन्ना १:४
- सत्य - यूहन्ना १४:६
- बस (पवित्र, धर्मी) - २ थेसलोनिकी १:६
- दयालु - लुका ६:३६
- शान्ति - २ यूहन्ना ३ र यूहन्ना १४:७
- विश्वासयोग्य - १ कोरिन्थी १०:१३

परमेश्वरलाई खुसी पार्नु के हो?

"परमप्रभुले तपाईंबाट न्यायोचित कार्य गर्न र दयालाई प्रेम गर्न र आफ्ना परमेश्वरसँग नम्र भएर हिँड्नु बाहेक के चाहनुहुन्छ" (मीका ६:८)? येशूले आशीर्वाद दिनुभएन तर प्रभुको आवश्यकताहरू पालन नगर्ने धार्मिक नेताहरूका लागि कठोर शब्दहरू बोल्नुभयो: "धिव्कार, व्यवस्थाका शिक्षकहरू र फरिसीहरू, तिमीहरू कपटीहरू! तपाईंले आफ्नो मसलाको दशांश [आदेश दिइएको रकम, दशांश] दिनुहोस् - पुदिना, डिल र जीरा [सबैभन्दा सानो बीउलाई पनि]। तर न्याय, दया र इमान्दारिता - कानूनका महत्त्वपूर्ण कुराहरूलाई तपाईंले बेवास्ता गर्नुभयो। तपाईंले पहिलेको बेवास्ता नगरी पछिल्लो अभ्यास गर्नुपर्थ्यो" (मत्ती २३:२३)। यी अगुवाहरूलाई व्यवस्थाको भौतिक पक्ष चाहिन्छ भन्ने सोचेर तिनीहरूले परमेश्वरको आवश्यकता पूरा गरे तर तिनीहरूले उहाँको अभिप्राय, उहाँको स्वभावलाई बेवास्ता गरे।

डाँडाको उपदेशमा, म्याथ्यु ५, येशूले उहाँलाई खुसी पार्ने धेरै कार्यहरू र मनोवृत्तिहरू पहिचान गर्नुभयो, "धन्य" भनी परमेश्वर खुसी हुनुहुन्छ र तिनीहरूको आशिष् दिनुहुन्छ भनेर सङ्केत गर्नुभयो:

आत्मामा कमजोर- आफ्नो पापीपन र परमेश्वरको धार्मिकता पहिचान गर्नेहरू।

शोक- जीवनमा आफ्नो शारीरिक दुर्दशा संग दुखी को विपरीत आफ्नो आध्यात्मिक कमजोरी देखि दुखी।

कोमल- घमण्डी, घमण्डी वा अभिमानी नहुनेहरू।

धार्मिकताको लागि भोक र तिर्खा, - जो सही र परमेश्वरलाई मनपर्ने कुरा जान्न र गर्नको लागि निरन्तर खोजिरहेका छन्।

दयालु- दयालु, निर्णय वा निन्दा गर्दैन।

हृदयमा शुद्ध- इमानदार, असत्यबाट मुक्त, माटो, मिसावट, भ्रष्ट जुनसुकै कुराबाट मुक्त

शान्तिकर्ताहरू- आफ्नो सँगिसँग शान्तिमा बस्ने र अरूलाई त्यसै गर्न मद्दत गर्नेहरू।

बोल्नुहोस् स्वतन्त्रता दिने व्यवस्थाद्वारा न्याय हुनेहरूको रूपमा कार्य गर्नुहोस्, किनकि दयाविनाको न्याय कसैलाई देखाइनेछ जसले दयालु नभएको [ठीक रूपमा पुरानो नियमको व्यवस्थाले परिस्थितिलाई विचार नगरी तोकिएको छ]। दया न्यायमाथि विजयी हुन्छ (याकूब २:१२-१३)! न्याय (कानून) ले सजायको माग गर्दछ तर परमेश्वरले ख्रीष्टमा भएकाहरूलाई कृपा दिनुहुन्छ।

येशूले सोध्नुभयो, "तिमीलाई यी तीनमध्ये को डाँकुहरूको हातमा परेको मानिसको छिमेकी थियो?" व्यवस्थाका विज्ञले जवाफ दिए, 'उनीमाथि दयालु हुनेले'" (लूका १०:३६-३७)।

"एकले अर्काप्रति दयालु र अनुकम्पापूर्ण होओ, जसरी ख्रीष्टमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुभयो त्यसरी नै एक-अर्कालाई क्षमा गर" (एफिसी ४:३२)।

"न्याय नगर्नुहोस्, नत्र तपाईंलाई पनि न्याय गरिनेछ। किनकि जसरी तिमीहरूले अरूको न्याय गर्नेछौ, त्यसरी नै तिमीहरूको पनि न्याय गरिनेछ" (मत्ती ७:१-२)।

ख्रीष्टियनहरूले उनीहरूले कस्तो व्यवहार गर्छन् भन्ने होसियार हुनुपर्छ क) आफूले माया गर्ने कसैलाई चोट पुर्याउने; ख) कोही जसले पाप गर्छ, पश्चात्ताप गर्छ र फर्कन्छ; र ग) जो टाढा पर्छन् र पश्चात्ताप नगरेका र ख्रीष्टमा फर्केका छन्।

परमेश्वरका सबै गुणहरू प्रतिरूप वा छविको अर्थमा समावेश हुनुपर्छ जसमा परमेश्वरले मानिसलाई बनाउनुभयो। भगवानले मानिसलाई सोझ, तर्क गर्न, विश्लेषण गर्न र छनौट गर्न सक्ने बुद्धि पनि दिनुभयो। मानिसले सत्यलाई बुझेर, दया देखाएर, न्यायको चाहना राखेर र शान्तिपूर्ण सम्बन्धहरू पछ्याएर परमेश्वरको प्रतिरूपमा जारी रहन छनौट गर्न सक्छ, वा उसले त्यसो नगर्ने छनौट गर्न सक्छ र यसरी परमेश्वर, उहाँको पिता र सृष्टिकर्तासँगको आफ्नो सम्बन्ध टुटेको छ।

किनकि सबै मानिसहरूले पाप गरेका छन् र क्षमाको खाँचो छ, उहाँको सृष्टिकर्ताले दिनुभएको तर्क क्षमताले मानिसलाई आफ्नो मार्ग परिवर्तन गर्न, क्षमा प्राप्त गर्न र ख्रीष्ट जस्तै अझ बढी जीवन बिताउन अनुमति दिन्छ। ख्रीष्टमा भएकाहरूलाई पावलले लेखे: "यसैकारण, परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरू, पवित्र र प्रिय मानिसहरूको रूपमा, दया, दया, नम्रता, नम्रता र धैर्य धारण गर। एकअर्कासँग सहनुहोस् र एकअर्काको विरुद्धमा जस्तोसुकै गुनासो भएमा क्षमा गर्नुहोस्। प्रभुले तिमीहरूलाई क्षमा दिनुभयो। र यी सबै गुणहरूमा प्रेम धारण गर्नुहोस्, जसले ती सबैलाई पूर्ण एकतामा बाँध्छ" (कलस्सी ३:१२-१४)। तिनीहरूमा बढ्दै क्रिस्चियनहरूले परमेश्वरको छवि प्रतिबिम्बित गर्नेछन् र आत्माको फल प्रदर्शन गर्नेछन् जुन "प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वासयोग्यता, कोमलता र आत्म-संयम" हो (गलाती ५:२२-२३)।

ईश्वरका उपरोक्त गुणहरू अनुभव गर्न, गन्ध गर्न, चाख्नु, देख्नु वा सुन्न सकिँदैन। येशूको कार्य र मनोवृत्ति अवलोकन गरेर एक व्यक्तिले पितालाई थाहा पाउन सक्छ जुन येशूले फिलिपलाई भन्नुभएको थियो।

हामीलाई माया र क्षमा चाहिन्छ। हाम्रो पाप र विद्रोहको अवस्थामा हामी मृत्युको हकदार छौं, जुन न्याय चाहिन्छ। येशूको जीवन, मृत्यु र पुनरुत्थानद्वारा परमेश्वरले क्षमा पाउने अवसर प्रदान गर्नुहुन्छ। जब एक व्यक्तिले ईश्वरको क्षमाको उपहार ख्रीष्टलाई विश्वास र आज्ञाकारिताद्वारा स्वीकार गर्दछ, तब तिनीहरूको भित्री अस्तित्वमा प्रेम, शान्ति र कृतज्ञताको मनोवृत्ति हुन्छ, र त्यो प्रेमलाई विभिन्न तरिकाहरू, शब्दहरू, विचारहरू र कार्यहरूद्वारा व्यक्त गर्ने इच्छा उत्पन्न हुन्छ। ।

भगवानले के देख्नुहुन्छ र सुन्नुहुन्छ?

1. मानव आवाजको सुन्दर आवाज वा मानिसको हृदयबाट निस्कने अभिव्यक्ति।
2. पैसा दिइयो वा पैसा किन दिइयो।
3. गीतका शब्दहरू वा शब्दहरूद्वारा उत्पन्न हृदयस्पर्शी विचारहरू।
4. आफ्नो भावना व्यक्त गर्न कठिनाइ भए पनि प्रार्थनाका शब्दहरू वा पछुतो हृदय।
5. प्रवचन प्रस्तुत वा उपदेश बाँचे।
6. प्रभुको भोजमा भाग लिनु वा ख्रीष्टको प्रायश्चित्त बलिदान र पुनरुत्थानको सम्झना।
7. सँगै भेला हुन असफल वा भेला हुँदा अरूलाई सम्पादन गर्न असफल।
8. बाइबल पढ्दै वा परमेश्वरको सन्देशमा मनन गर्दै।
9. राम्रो नैतिक जीवन जिउने वा बलिदान जीवन बिताउने।

परमेश्वरको छविलाई दर्पण गर्न वा प्रतिबिम्बित गर्नको लागि दैनिक जीवन भनेको "...तपाईंको शरीरलाई जीवित बलिदानको रूपमा, परमेश्वरलाई समर्पित र उहाँलाई प्रसन्न पार्नु हो। यस प्रकारको आराधना उचित छ" (रोमी १२:१)।

एक कृतज्ञ ईसाईले आफ्नो मुक्तिदाताको रूपमा ख्रीष्टप्रति कृतज्ञता व्यक्त गर्ने तरिका र अवसरहरू खोज्छ। उहाँ सम्भव भएसम्म येशूको उदाहरणको नजिक बाँच्नुहुनेछ, र उहाँले पवित्र आत्माद्वारा प्रेरितहरू मार्फत दिनुभएको परमेश्वरको इच्छालाई बुझ्न खोज्छ। ख्रीष्टको जीवन, मृत्यु, गाड्ने र पुनरुत्थानको सम्झना सहित "प्रभुको भोज" मा भाग लिँदा क्रिस्चियनले उहाँको सबै कार्यहरूमा उहाँको प्रशंसा गर्नेछ।

प्रश्नहरू

1. मनको विचार व्यक्त नगर्ने कर्महरू कर्मकाण्ड हुन्, आध्यात्मिक होइन।
T. ___ F. ___
2. मानिसले पूजा गर्ने सबै कुरा गर्न सक्छ तर प्रेमविना उसको कर्म ईश्वरलाई मान्य हुँदैन।
T. ___ F. ___
3. ख्रीष्टियनको दैनिक जीवनले परमेश्वरप्रतिको उसको प्रेमको स्तर झल्काउँछ।
T. ___ F. ___
4. स्वतन्त्रता दिने कानूनको कारणले दया र प्रेमले बोल्ने र व्यवहार गर्नुपर्छ
T. ___ F. ___
5. भगवानले के देख्नुहुन्छ र सुन्नुहुन्छ?
  - a. ___ पैसा दिइयो
  - b. ___ एक शान्त हृदय
  - c. ___ मनबाट भाव लिएर गाइएका गीतहरू
  - d. ___ माथिका सबै
  - e. ___ a र b
  - f. ___ ख र ग

पाठ ४

कहिले वा पूजा गर्नुपर्छ?

एक जीवित बलिदान भएर, मानिसले सधैं र सबै कुरामा परमेश्वरलाई धन्यवाद, महिमा र प्रशंसा गर्दै परमेश्वरको आराधना गर्नेछ र निम्न तरिकाहरू खोज्दैछ:

- a. परमेश्वरका अन्य बच्चाहरूलाई र खाँचोमा परेकाहरूलाई सहयोग गर्नुहोस्।
- b. अरूलाई बलिदान जीवन बिताउन प्रोत्साहन दिनुहोस्।
- c. क्षमा र मुक्तिको सन्देश घोषणा गर्नुहोस्; जीवन, मृत्यु, दफन, पुनरुत्थान र ख्रीष्टको स्वर्गारोहण।

क्रिस्चियनहरूले कहिले वा जहाँ भेला भए पनि ख्रीष्टमा अरूको साथ रहनु, सम्पादन गर्ने वा फेलोशिपिग गर्न छोड्नु हुँदैन। तिनीहरू आफ्ना मुक्तिदाता, उहाँको सन्देश, उहाँका मानिसहरूप्रति वफादार हुनेछन् र लज्जित हुनेछैनन्। पावल लज्जित भएनन् किनभने उनले भनेका थिए "म सुसमाचारसँग लज्जित छैन, किनकि यो मुक्तिको लागि परमेश्वरको शक्ति हो" (रोमी 1:16)।

पावलले पनि यसलाई यसरी राखेका छन् "यसकारण, तिमीहरू ख्रीष्टसँग बौरिउठाइएका छौ, तिमीहरूका हृदयहरू माथिका कुराहरूमा लगाउनुहोस्, जहाँ ख्रीष्ट परमेश्वरको दाहिने हातमा विराजमान हुनुहुन्छ। आफ्नो दिमाग माथिका कुराहरूमा सेट गर्नुहोस्, पार्थिव चीजहरूमा होइन [आफैलाई सन्तुष्ट पार्ने चीजहरू] किनकि तपाईं मनुभयो, र तपाईंको जीवन अब ख्रीष्टसँग परमेश्वरमा लुकेको छ। जब ख्रीष्ट, जो तिमीहरूको जीवन हुनुहुन्छ, प्रकट हुनुहुनेछ, तब तिमीहरू पनि उहाँसँगै महिमामा देखा पर्नेछौ।" ... "ख्रीष्टको शान्तिले तिमीहरूको हृदयमा शासन गरोस्, किनकि एउटै शरीरको अङ्गको रूपमा तिमीहरूलाई शान्तिको लागि बोलाइएको थियो। र आभारी हुनुहोस्। ख्रीष्टको वचन तपाईंहरूमा प्रशस्त रूपमा बास गरोस् जसरी तपाईंले एक अर्कालाई सम्पूर्ण बुद्धिका साथ सिकाउनुहुन्छ र सल्लाह दिनुहुन्छ, र तपाईं परमेश्वरप्रति कृतज्ञताका साथ भजन, भजन र आध्यात्मिक गीतहरू गाउनुहुन्छ। अनि तिमीहरू जे गछौं, चाहे वचनमा होस् वा काममा, ती सबै प्रभु येशूको [अधिकार] नाउँमा गर, उहाँद्वारा परमेश्वर पितालाई धन्यवाद दिँदै" (कलस्सी ३:१-४ ... १५-१७)।

निम्न दुई उदाहरणहरू यहूदी र गैरयहूदी ईसाईहरू भेला भएकासँग सम्बन्धित छन्, जसमध्ये कुनै पनि आदेशलाई मान्नु हुँदैन तर विभिन्न स्थानहरूमा कार्य।

"त्यसैले उहाँको वचन ग्रहण गर्नेहरूले बप्तिस्मा लिए, र त्यस दिन लगभग तीन हजार आत्माहरू थपिए। अनि तिनीहरूले आफूलाई प्रेरितहरूको शिक्षा र सङ्गतिमा, रोटी भाँच्ने र प्रार्थनामा समर्पित गरे। ... अनि दिनदिनै, मन्दिरमा सँगै गएर र आ-आफ्नो घरमा रोटी भाँच्दै, तिनीहरूले खुसी र उदार हृदयका साथ, परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै र सबै मानिसहरूको अनुग्रहका साथ आफ्नो भोजन ग्रहण गरे" (प्रेरित २:४१-४७)।

“तिनीहरू अधि बढेर त्रोआसमा हामीलाई पर्खिरहेका थिए, तर हामी अखमिरी रोटीको दिन पछि फिलिप्पीबाट यात्रा गर्यौं, र पाँच दिनपछि हामी तिनीहरूकहाँ त्रोआसमा आइपुग्यौं, जहाँ हामी सात दिन बस्यौं। हप्ताको पहिलो दिन, जब हामी रोटी भाँच्न भेला भएका थियौं [अर्थात् प्रभुको भोज, एक साझा भोजन वा दुवै हुन सक्छ], पावलले कुरा गरे (केजेवी प्रचार गरे) [ग्रीक शब्द *diageomai* वार्तालापको अर्थ, एकसँग प्रवचन, बहस, छलफलतिनीहरूसँग, भोलिपल्ट प्रस्थान गर्ने इरादा राखे, र उसले आफ्नो बोलीलाई मध्यरातसम्म लम्ब्यायो” (प्रेरित २०:५-७)।

सेवा, सिकाई, गीत गाएर, उपदेश दिएर भगवानको आराधना गर्नु कुनै खास दिनमा भेटघाटमा मात्र सीमित छैन।

प्रश्नहरू

1. ख्रीष्टियनले कहिले परमेश्वरको आराधना गर्नुपर्छ?
  - a. ___ दैनिक
  - b. ___ आइतबार
  - c. ___ a र b
2. एकसाथ भेला हुनुको उद्देश्य हो
  - a. ___ एक अर्काको सम्पादन गर्नुहोस्
  - b. ___ अरूसँग फेलोशिप
  - c. ___ वफादारीलाई प्रोत्साहन दिनुहोस्
  - d. ___ माथिका सबै
  - e. ___ a र b
  - f. ___ a र c
3. क्रिस्चियनहरूको दिमागलाई सन्तुष्ट पार्नुको सट्टा परमेश्वरलाई खुशी पार्नुमा केन्द्रित हुनुपर्छ

T. ___ F. ___
4. नयाँ नियमका उदाहरणहरू पछ्याउनुपर्छ।

T. ___ F. ___
5. ख्रीष्टियनले जे गर्छ त्यो धन्यवादको साथ गर्नुपर्छ।

T. ___ F. ___

पाठ ५

आराधना गर्न को लागि एक कहाँ छ?

जब परमेश्वरले इजिप्टको दासत्वबाट इजरायलका सन्तानहरूलाई छुटकारा दिनुभयो, उहाँले तिनीहरूसँग एउटा करार स्थापना गर्नुभयो जसमा उहाँको पुजारीले परमेश्वरलाई बलिदानहरू चढाउने सभाको पाल समावेश गर्दछ। प्रतिज्ञाको भूमिमा बसोबास गरेको वर्षौं पछि, सुलेमानले यरूशलेममा तिनीहरूको पूजा र बलिदानको लागि मन्दिर बनाए। वर्षौं पछि येशूले सामरी स्त्रीलाई भन्नुभयो "मलाई विश्वास गर्नुहोस्, नारी, एक समय आउँदैछ जब तिमीले पिताको आराधना न त यस पहाडमा (गेरिजिम) न यरूशलेममा गर्नेछौ" (यूहन्ना 4:21। आउँदै गरेको नयाँ करारमा पूजा हुनेछैन। मानव निर्मित मन्दिर वा विशिष्ट स्थानहरूमा तर मानिसको हृदयमा, उसको मन्दिर।

नयाँ करारले पुरानो करार मन्दिरको पूजालाई हटायो। "येशूले अब अझ उच्च सेवकाई प्राप्त गर्नुभएको छ, किनकि उहाँले मध्यस्थता गर्ने करार राम्रो प्रतिज्ञाहरूमा आधारित छ। यदि पहिलो करार त्रुटिरहित भएको भए, दोस्रोको खोजी गर्नुपर्दैन, तर परमेश्वरले आफ्ना जनहरूमा केही गल्ती भेट्टाउनुभयो जब उहाँले भन्नुभयो, "हेर्नुहोस्, दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, जब म एउटा स्थापना गर्नेछु। इस्राएलको घराना र यहूदाको घरानासँग नयाँ करार। मैले तिनीहरूलाई हात समातेर मिश्र देशबाट बाहिर ल्याएको समयमा तिनीहरूका पुर्खाहरूसँग गरेको करार जस्तो हुनेछैन। मेरो करारप्रति वफादार रहेन, मैले तिनीहरूलाई बेवास्ता गरेँ, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, किनकि त्यो समयपछि म इस्राएलको घरानासँग बाँधे करार यही हो, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ: म मेरा नियमहरू तिनीहरूका दिमागमा राख्नेछु र तिनीहरूलाई तिनीहरूमा लेख्नेछु। हृदयहरू, म तिनीहरूको भगवान हुनेछु,

आफ्नो पार्थिव शरीरलाई पाप-बलि, प्रायश्चितको बलिदानको रूपमा परमेश्वरलाई अर्पण गरेर, येशूले पुरानो करारलाई पूरा गर्नुभयो, यसको मन्दिरको उपासनाको साथ, परमेश्वरले मोशा मार्फत दिनुभएको थियो र यसलाई नयाँ करारको साथ प्रतिस्थापित गर्नुभयो जसलाई छुटकारा पाएको मानिसलाई परमेश्वरको मन्दिर बनाइयो: "के तिमीलाई थाहा छैन कि तिमी परमेश्वरको मन्दिर हो र परमेश्वरको आत्मा तिमीमा वास गर्नुहुन्छ? यदि कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई नष्ट गर्छ भने, परमेश्वरले उसलाई नष्ट गर्नुहुनेछ। [के एकले अर्कोलाई

ईश्वरबाट टाढा लैजाने वा अगुवाइ गरेर परमेश्वरको मन्दिरलाई नष्ट गर्छ?] किनकि परमेश्वरको मन्दिर पवित्र छ, र त्यो मन्दिर तपाईं हुनुहुन्छ।" ... "वा के तपाईंलाई थाहा छैन कि तपाईंको शरीर तपाईंको भित्रको पवित्र आत्माको मन्दिर हो, जुन तपाईंलाई परमेश्वरबाट आएको हो? तिमी आफ्नो होइनौ, किनकी तिमीलाई मूल्य दिएर किनिएको हो। त्यसैले आफ्नो शरीरमा परमेश्वरको महिमा गर" (१ कोरिन्थी ३:१६-१७ ... १ कोरिन्थी ६:१९-२०)।

क्रिस्चियनहरू उहाँको मन्दिर हुनाले र पवित्र आत्मा तिनीहरूमा बास गर्नुहुन्छ, तिनीहरूले "आफ्नो शरीरलाई जीवित बलिदानको रूपमा प्रस्तुत गर्नुपर्दछ, पवित्र र परमेश्वरलाई स्वीकार्य, जुन तपाईंको आत्मिक आराधना हो" (रोमी १२:१)।

न स्थान र भौतिक संरचना महत्त्वपूर्ण छ। तर ख्रीष्टमा भएकाहरूको इच्छा, मनको अभिप्राय र मनोवृत्ति महत्त्वपूर्ण छ। एक व्यक्तिले आफ्नो जीवन कसरी बिताउँछ र अरूलाई व्यवहार गर्छ, र आफ्नो स्रोत, पैसा, समय र क्षमता दिएर प्रतिक्रिया दिन्छ भन्ने कुरा महत्त्वपूर्ण छ। हाम्रो जीवित बलिदान, हाम्रो जीवनमा कार्यहरू, भौतिक स्थानको सट्टा जताततै गरिनु पर्छ, जस्तै माउन्ट गेरिजिम, यरूशलेम वा परमेश्वरको लागि चर्च निर्माण आत्मा, मासु र रगत होइन।

प्रेम, शुद्धता, कोमलता, न्याय, दया र विश्वासयोग्यता - परमेश्वरको स्वभाव - धेरै महत्त्वपूर्ण छन् र क्रिस्चियनहरू जीवित बलिदान हुन आवश्यक छन्।

प्रश्नहरू

- के नयाँ करारले पुरानो करार मन्दिरको पूजालाई हटायो?
T. ___ F. ___
- येशूको प्रायश्चित्त बलिदान
  - ___ पुरानो करार नष्ट भयो
  - ___ पुरानो करार पूरा भयो
  - ___ नयाँ करार स्थापना गर्नुभयो
  - ___ माथिका सबै
  - ___ a र c
  - ___ ख र ग
- क्रिस्चियनहरू अहिले परमेश्वरको मन्दिर भएका छन् किनभने पवित्र आत्मा तिनीहरूभित्र वास गर्नुहुन्छ।
T. ___ F. ___
- भगवानको आराधना गर्ने आज कहाँ छ?
  - ___ माउन्ट गेरिजिम
  - ___ जेरुसेलम
  - ___ एक चर्च बैठक सुविधा
  - ___ व्यक्ति भित्र
- प्रेम, शुद्धता, कोमलता, न्याय, दया र विश्वासयोग्यता एक क्रिस्चियनको लागि जीवित बलिदान हुन आवश्यक छ।
T. ___ F. ___

पाठ ६

कसरि पूजा गर्ने ?

के, कसले, कहिले र कहाँ पूजा गर्ने भन्ने बुझ्दा पूजा कसरी गर्ने भन्ने बुझ्न मद्दत गर्नुपर्छ। यदि आफूलाई जीवित बलिदानको रूपमा अर्पण गर्नु सेवाको जीवनशैली हो भने त्यहाँ धेरै कार्यहरू छन् जुन गर्न सकिन्छ र गर्नुपर्दछ जुन पूजा मानिनेछ। तर, परमेश्वरलाई महिमा, सम्मान, प्रशंसा र आराधना दिँदै उहाँका उदाहरणहरू पछ्याएर तिनीहरू ख्रीष्ट जस्तै बन्ने इच्छाबाट उत्प्रेरित हुनुपर्छ।

मानिसले आफ्नो आध्यात्मिक अस्तित्वमा र सत्यतामा [हृदयबाट होइन अनुष्ठानबाट] पूजा गर्नुपर्छ, जसको लागि ज्ञान चाहिन्छ। उपासना कुनै शारीरिक कर्म, अनुष्ठान होइन, तर भित्रबाट आएको प्रेम र आदर, प्रशंसा र खुशीको चाहना हो। शारीरिक कर्म गर्न पूर्ण रूपमा असक्षम व्यक्तिले अझै पनि ईश्वरको आराधना र सेवा गर्न सक्छ।

मानिसको भित्री अस्तित्व, उसको हृदय र भावना, भावना र मनोवृत्ति भित्रबाट प्रेम, आराधना र प्रशंसाको बहाव नै सेवा हो, साँचो पूजा। यो एकलै वा समूह संग गर्न सकिन्छ। आदेशको पालना गर्ने उद्देश्यले गरिने प्रेम, आराधना र प्रशंसाको भावना र भावनाहरू नभएका समान कार्यहरू वा स्वयंमा केन्द्रित भएकाहरू व्यर्थ पूजा हुन्। येशूले भन्नुभयो "यी मानिसहरूले मलाई तिनीहरूको ओठले आदर गर्छन्, [आवाज सुनिन्छ], तर तिनीहरूको हृदय [कुनै विचार (आरडी)] मबाट टाढा छैन। तिनीहरूले मलाई व्यर्थमा पुज्छन्" (मत्ती १५:८-९, मार्क ७:६ यशैया २९:१३ बाट उद्धृत गर्दै)।

यदि कसैको विचार र भावनाहरू परमेश्वरको ज्ञानमा आधारित छन् र तिनीहरूसँग उहाँसँग घनिष्ठ सम्बन्ध छ भने, तिनीहरूले आफ्नो सम्पूर्ण अस्तित्वलाई उहाँलाई खुशी पार्ने वास्तविक र वास्तविक इच्छाको साथ परमेश्वरलाई प्रेम, पूजा, प्रशंसा, सेवा र आराधना गर्न प्रशिक्षित गरेका छन्। र सत्य - नक्कली वा केहि अनुष्ठान। उहाँ अब आत्मा र सत्यतामा परमेश्वरको सेवा गर्न तयार हुनुहुन्छ। तर परमेश्वरको सेवा वा आराधना गर्दा के गर्ने?

परमेश्वरले अब्राहामका सन्तानहरूलाई मिश्रको दासत्वबाट छुटकारा दिँदा तिनीहरूसँग एउटा करार स्थापना गर्नुभयो भनेर उत्पत्तिमा पढ्न सकिन्छ। यस करारमा उहाँले आफ्ना र सबै मानिसहरूको लागि पशुबलि चढाउनको लागि पुजारीहरूको रूपमा उहाँको सेवा गर्न मानिसहरूको समूहलाई छान्नुभयो। मोशा मार्फत परमेश्वरले तिनीहरूको बलिदानको सेवा कसरी गर्ने भनेर धेरै विशिष्ट निर्देशनहरू दिनुभयो।

धेरै वर्षपछि परमेश्वर नासरतका येशू, ख्रीष्ट भनेर चिनिने मानिसको रूपमा पृथ्वीमा आउनुभयो। उहाँ मानिसजस्तै समान प्रकारका प्रलोभनहरूको सामना गर्दै उहाँको सृष्टिहरू मध्ये एकको रूपमा जिउनुभयो तर पाप बिना नै पापको लागि सिद्ध बलिदान बन्नुभयो र मानिसको पापहरू हटाउन आवश्यक रगतको बलिदानको रूपमा पितालाई अर्पण गर्नुभयो। प्रकाश १:६ मा प्रेरित यूहन्नाले यसो भनेका छन् "उहाँले उहाँका पिता परमेश्वरको निम्ति हामीलाई पुजारीहरूको राज्य बनाउनुभएको छ।"

नयाँ करारका पुजारीहरूलाई परमेश्वरले दिनुभएको निर्देशनहरू पुरानो करारको भन्दा धेरै फरक भए तापनि विशेष थिए। नयाँ करारका पुजारीहरू, ख्रीष्टमा भएका ती पुरुष र महिलाहरू, जीवित बलिदानहरू हुनुपर्दछ (रोमी १२:१) तिनीहरूले दिनहुँ असल कामहरू गरेर, अरूलाई विश्वासयोग्यतातर्फ प्रोत्साहित गरेर र हृदयबाट उहाँलाई धन्यवाद, प्रशंसा र आराधना गरेर परमेश्वरको सेवा गर्छन्।

प्रश्नहरू

1. ख्रीष्टमा आफूलाई जीवित बलिदानको रूपमा अर्पण गर्नु भनेको आराधना र सेवाको जीवनशैली हो।
T. ___ F. ___
2. आत्मा र सत्यमा आराधना भित्री मानिसबाट आउँछ
a. ___ ज्ञान
b. ___ केही अनुष्ठान शारीरिक कार्य
c. ___ सम्मान र प्रशंसाको चाहना
d. ___ a र b
e. ___ a र c
3. पूजा सामूहिक जमघटमा मात्र हुन्छ।
T. ___ F. ___
4. परमेश्वरले मोशा मार्फत आज मानिसहरूले उहाँको उपासना कसरी गर्ने भनेर विशेष निर्देशन दिनुभयो।
T. ___ F. ___
5. उहाँको नयाँ करारका मानिसहरूलाई परमेश्वरको निर्देशन दिनहुँ राम्रो कामहरू गरेर र हृदयदेखि उहाँलाई धन्यवाद, प्रशंसा र आराधना गरेर परमेश्वरको सेवा गर्ने हो।
T. ___ F. ___

पाठ ७

सम्पादनमा जम्मा गर्दै

बाइबलले सँगै भेला हुनको लागि आवृत्ति वा स्थानको लागि विशेष निर्देशनहरू प्रदान गर्दैन। सामरी स्त्रीसँग कुरा गर्दा येशू (यूहन्ना ४) स्पष्ट हुनुहुन्थ्यो कि भविष्यको उपासना स्थानको बारेमा होइन।

"प्रारम्भिक मण्डलीका बैठकहरू प्रत्येक सदस्यको कार्यप्रणाली, सहजता, स्वतन्त्रता, जीवन्तता र खुला सहभागिताद्वारा चिन्हित थिए (उदाहरणका लागि १ कोरिन्थी १४:१-३३ र हिब्रू १०:२५ हेर्नुहोस्)। प्रथम शताब्दीको चर्च एक तरल जमघट थियो, स्थिर अनुष्ठान होइन। र

यो अक्सर अप्रत्याशित थियो, [हाम्रो] को विपरीत समकालीन [संस्थागत] चर्च सेवा।³ तिनीहरू मन्दिरको दरबारमा सार्वजनिक ठाउँहरूमा र ईसाईहरूको घरमा भेट्थे। यहूदी र रोमीहरू द्वारा सतावटको शुरुवात संग मन्दिर अदालत र सोलोमन कोलोनेड उपलब्ध हुन बन्द भयो। यसले घरहरू र अन्य उपलब्ध साइटहरू छोड्यो।

हिब्रू लेखकले क्रिस्चियनहरूलाई सल्लाह दिन्छन् "र हामी एक अर्काको विचार गरौं ताकि प्रेम र असल कामहरू जगाउनको लागि हामी एकसाथ भेला हुन [जानाजानी अरू क्रिस्चियनहरू (आरडी) सँग भेला हुन बन्द गर्ने छनौट गर्दौं], जसरी कसैको तरिका हो, तर। एक-अर्काको आग्रह गर्दै, र जति दिन नजिकिँदै देख्नुहुन्छ, त्यति नै धेरै" (हिब्रू १०:२४-२५)। स्पष्ट रूपमा जोड दिइएको थियो एकसाथ भेला हुनु, एकअर्काको कठिनाई र चिन्ताहरू बारे जान्नु, र सँगै ख्रीष्टियनहरूलाई विश्वासी भई जीवन बिताउन र परमेश्वरलाई मनपर्ने र अरूलाई लाभदायक कामहरू गर्न प्रोत्साहन दिनु थियो।

सभा र सङ्गठन छोड्नुको कारण के हो? अनगिन्ती सम्भावनाहरू छन्। सतावटको डर प्रारम्भिक चर्चको लागि सबैभन्दा ठूलो योगदानकर्ता हुन सक्छ। आत्मकेन्द्रित माया नगर्ने सदस्यहरू, व्यक्तित्वहरूमाथि प्रभुत्व जमाउने र नियन्त्रण गर्ने, बेवास्ता गरिनु, आर्थिक वा सामाजिक रूपमा फिट नहुने र अन्य धेरै कारणहरूले फेलोशिपलाई निरुत्साहित गर्न सक्छ। क्रिस्चियनहरूमाझ यस्तो हुनुहुँदैन।

ख्रीष्टियनहरू एकसाथ आउँदै गरेको सन्दर्भमा धर्मशास्त्र:

- धेरै जना प्रार्थना गर्दै एकसाथ भेला भए (प्रेरित १२:१२)
- चेलाहरू रोटी भाँच्न एकसाथ आए (प्रेरित २०:७)
- मण्डलीलाई सँगै भेला गरे तिनीहरूले रिपोर्ट गरे (प्रेरित १४:२७)
- भीडलाई एकसाथ भेला पारे - पत्र पठाइयो (प्रेरित १५:३०)
- जब तपाईं खाना खान सँगै आउनुहुन्छ (१ कोरिन्थी ३४)
- सबै हप्काउने पापी एल्डरहरूको उपस्थितिमा (१ तिमोथी ५:२०)
- जब तपाईं भेला हुनुहुनेछ ... शैतानलाई सुम्पिदिनुहोस् (१ कोरिन्थी ५:४-५)
- धर्मशास्त्र पढ्नुहोस् र सिकाउनुहोस् आफ्नो समझ दिनुहोस् र अरूको बुझाइ सुन्नुहोस् (कलस्सी ४:१६ र प्रेरित ११:२६)
- एकअर्काको गाओ (एफिसी ५:१२)
- यदि सम्पूर्ण मण्डली एक ठाउँमा भेला हुन्छ (१ कोरिन्थी १४:२३)

३ तर अगमवाणी बोल्ने हरेक मानिसलाई बलियो, प्रोत्साहन र सान्त्वनाको लागि बोल्यो। ४ जिब्रोमा बोल्ने व्यक्ति (ग्रीक ग्लोसी^४ आफूलाई सुधार्य, तर जसले अगमवाणी गर्छ उसले मण्डलीलाई सुधार्य। ५ म चाहन्छु कि तिमीहरू प्रत्येकले अन्य भाषाहरूमा बोलेको (gloóssais) तर म तिमीहरूलाई अगमवाणी गर्न चाहन्छु। अगमवाणी बोल्ने मानिस अन्य भाषामा बोल्नेभन्दा ठूलो हो, (जबसम्म उसले व्याख्या गर्दैन, ताकि मण्डलीको उन्नति होस्। १ कोरिन्थी १४:३-५)

९ "तिमीहरूसित त्यस्तै छ। जिब्रोले नबुझेको शब्द नबोलेसम्म कसैलाई थाहा हुन्छ तिमी के भन्दैछौं? तपाईं हावामा मात्र बोलुहुनेछ। १० निस्सन्देह संसारमा सबै प्रकारका भाषाहरू छन्, तर तिनीहरूमध्ये कुनै पनि अर्थविहीन छैन। ११ यदि कसैले के भनेको छ त्यसको अर्थ मैले बुझिन भने, वक्ताको लागि म विदेशी हुँ, र ऊ मेरो लागि विदेशी हो। (१ कोरिन्थी १४:९-११)

"१८ म मेरा परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु म तिमीहरू सबै भन्दा धेरै अन्य भाषाहरूमा बोलुछु। अझै पनि मण्डलीमा [विधानसभा (rd)] एक जिब्रो (gloossee) मा दश हजार शब्दहरू भन्दा, म अरूलाई पनि सिकाउन सक्छु भनेर मेरो समझले पाँच शब्दहरू बोल्न चाहन्छु। त्यसकारण, यदि सम्पूर्ण मण्डली एकै ठाउँमा भेला हुन्छ, र सबैले अन्य भाषाहरू (gloóssais) बोल्यो, र त्यहाँ अनभिज्ञ वा विश्वास नगर्नेहरू आउँछन्, के तिनीहरूले तपाईं आफ्नो दिमागबाट बाहिर हुनुहुन्छ भनी भन्ने छैनन्? तर यदि सबैले अगमवाणी गरे, र एक अविश्वासी वा अपरिचित व्यक्ति भित्र आउँछ भने, ऊ सबैद्वारा दोषी ठहरिन्छ। अनि यसरी उसको हृदयको रहस्य प्रकट हुन्छ; र त्यसोभए, उसको अनुहारमा घोटो परेर, उसले परमेश्वरको आराधना गर्नेछ र रिपोर्ट गर्नेछ कि परमेश्वर साँच्चै तपाईंहरूमाझ हुनुहुन्छ। त्यसोभए कस्तो छ भाइहरू? जब तपाईंहरू एकसाथ आउनुहुन्छ, तपाईंहरू प्रत्येकसँग भजन छ, एउटा शिक्षा छ, एक जिब्रो छ, एक प्रकाश छ, एक व्याख्या छ। सबै कुरा सम्पादनको लागि होस्। यदि कोही जिब्रोमा बोल्यो (ग्लोसी), त्यहाँ दुई वा बढीमा तीन होस्, प्रत्येकले पालैपालो, र एकले व्याख्या गरोस्। तर यदि त्यहाँ कुनै अनुवादक छैन भने, उसले चर्च [विधानसभा - (rd)] मा चुप लागोस्, र उसले आफैं र परमेश्वरसँग कुरा गरोस्। दुई वा तीन अगमवक्ता बोल्न दिनुहोस्, र अरूले न्याय गरून्। तर छेउमा बस्ने अर्कोलाई केही प्रकट भयो भने, पहिले चुप लागोस्। किनकि तिमीहरू सबैले एक एक गरी अगमवाणी गर्न सक्छौ, ताकि सबैले सिक्न सकून् र सबैलाई प्रोत्साहन मिलोस्। र अगमवक्ताहरूका आत्माहरू अगमवक्ताहरूको अधीनमा छन्। किनकि परमेश्वर अन्योलको लेखक होइन तर शान्तिको

^३मूर्तिपूजक ईसाई धर्म?, फ्रैंक बर्न र जर्ज विओला पृष्ठ। ५०

^४एक जिब्रो, अर्थात् एक विशेष मानिसहरूले अन्य राष्ट्रहरू भन्दा भिन्नतामा प्रयोग गर्ने भाषा: (थयरको ग्रीक लेक्सिकनबाट)

लेखक हुनुहुन्छ, जस्तै सन्तहरूको सबै मण्डलीहरूमा। तिम्रा स्त्रीहरू वा पत्नीहरू मण्डलीहरूमा मौन बसून्, किनकि तिनीहरूलाई बोल्न अनुमति छैन। तर तिनीहरू आज्ञाकारी हुनुपर्छ, जस्तै व्यवस्थाले पनि भन्छ। र यदि तिनीहरू केहि सिक्न चाहन्छन् भने, तिनीहरूले घरमा आफ्ना पतिहरूलाई सोध्नु दिनुहोस्। किनभने मण्डलीमा, सभामा बोल्नु महिलाहरूको लागि लाजमर्दो कुरा हो। ... सबै कुराहरू [सम्मानपूर्वक (rd)] र क्रमबद्ध रूपमा [एकले अर्कोलाई पछ्याउँदै, सबैले एकै समयमा नबोल्ने (rd)]” (१ कोरिन्थी १४:१८-४० NIV)।

कोरिन्थीहरूको सम्मेलनहरू अनादर, अराजकता र भ्रमले चिन्ह लगाइयो। यस समस्यालाई सच्याउन पावलले लेखे:

1. अगमवक्ताहरूले क्रमशः बोल्नु पर्ने थियो, एकै समयमा होइन।
2. वक्ताहरूले आफ्नो भाषा बुझ्न नसकेमा र व्याख्या गर्ने कोही उपलब्ध नभएमा मौन बस्नुपर्थ्यो।
3. भगवान भ्रमको देवता नभई सभालाई सम्बोधन गर्दा वक्ताहरूले पालैपालो बोल्नु पर्ने थियो।
4. अगमवक्ताहरूका पत्नीहरूले आफ्ना पतिलाई सार्वजनिक रूपमा प्रश्न नगरी उनीहरूको घरको गोपनीयतामा स्पष्टीकरण खोजेर आदर देखाउनुपर्थ्यो।
5. "सबै कुराहरू सभ्य र व्यवस्थित हुन दिनुहोस्" को मतलब त्यहाँ बिना कुनै स्थापित व्यवस्था वा अनुष्ठान हुनुपर्छ भन्ने होइन। अनौपचारिक गतिविधि चाहे गीत, प्रार्थना वा भाषण।

सिक्नुपर्ने पाठ

1. सुन्नु भन्दा सिकाउनु महत्त्वपूर्ण छ
2. व्यवस्थितता र समझ महत्त्वपूर्ण छ
3. सबै इसाईहरूको सहभागिताले सबैलाई प्रोत्साहन दिन्छ
4. वफादारीको लागि सुधार आवश्यक छ
5. अरूको सम्मानले एकता बढाउँछ
6. कानून र संस्कारको सम्मानलाई नजरअन्दाज गर्न मिल्दैन

प्रश्नहरू

1. चर्च जमघटहरू अनुष्ठानको रूपमा संरचित हुनु हुँदैन तर व्यक्तिगत सहभागितालाई प्रोत्साहित गरिन्छ।
T. ___ F. ___
2. ख्रीष्टियनहरूले एकअर्काको असल कामहरू र विश्वासयोग्यताको लागि आग्रह गर्नुपर्छ जब एकसाथ भेला हुन्छन्।
T. ___ F. ___
3. त्यहाँ कोरिन्थियन चर्चमा अराजकता र भ्रम थियो किनकि धेरैले आफैलाई पहिलो स्थान दिए।
T. ___ F. ___
4. भेला हुँदा सिकाउने, सम्पादन गर्ने, अरूको सम्मान र व्यक्तिगत सहभागिता प्राथमिक महत्त्वको हुन्छ।
T. ___ F. ___
5. ख्रीष्टको शरीरको रूपमा भेला हुनको लागि प्राथमिक उद्देश्य प्रोत्साहन र सुधार गर्नु हो।
T. ___ F. ___

पाठ ८
गाउँदै

गीतहरू भावनाहरूको अभिव्यक्ति हुन् - प्रेम वा घृणा, आनन्द वा दुःख, र आध्यात्मिक वा कामुक। गीत र गायन कसैको व्यक्तिगत आनन्दको लागि, प्रियजनलाई निर्देशित गर्न वा परमेश्वरको प्रशंसा गर्नको लागि हुन सक्छ। गीतहरू विश्वास, घटनाहरू र मानिसहरूलाई सम्झना गर्नको लागि सिकाउने उपकरण पनि हुन्।

पुरानो करार गायन

"आओ, हामी प्रभुको लागि गाउँ: हाम्रो मुक्तिको चट्टानमा हर्षित आवाज गरौं। उहाँको सामु धन्यवाद सहित आओ, र उहाँसामु भजन गाएर आनन्दको नारा लगाओ" (भजन ९५:१-२)।

परमेश्वरले मोशालाई निर्देशन दिनुभयो, "अब यो गीत आफैले लेख्नुहोस् र इस्राएलीहरूलाई सिकाउनुहोस् र तिनीहरूलाई गाउन लगाउनुहोस्, ताकि यो तिनीहरूको विरुद्धमा मेरो लागि साक्षी होस्। जब मैले तिनीहरूलाई दूध र मह बगेको भूमिमा ल्याएँ, जुन भूमि

मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई शपथमा दिएँ, र जब तिनीहरूले आफ्नो पेट भरेर खान्छन् र [समृद्ध हुन्छन्], तिनीहरूले मलाई अस्वीकार गर्दै अन्य देवताहरूतिर फर्कनेछन् र तिनीहरूको पूजा गर्नेछन्। मेरो करार तोड्दै" (व्यवस्था ३१:१९-२१)।

"यहोशापातले मानिसहरूलाई परमप्रभुको निम्ति गाउन र उहाँको [परमेश्वरको] पवित्रताको महिमाको प्रशंसा गर्न नियुक्त गरे जब तिनीहरू सेनाको मुखियामा निस्केर यसो भन्दै थिए: 'परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, उहाँको प्रेम सदासर्वदा रहिरहन्छ'" (२ इतिहास २०:२१-२२)।

पुरानो नियममा धेरैजसो गाउने सन्दर्भहरू परमेश्वरको आशिष, अनन्त प्रेम र पवित्रताको लागि प्रशंसा र कृतज्ञताको अभिव्यक्तिसँग सम्बन्धित छन्।

नयाँ करारगाउँदै

गाउनको लागि नयाँ नियमका सन्दर्भहरूले हामीलाई परमेश्वरको नयाँ करार बच्चाहरूले आफ्नो हृदयबाट, एकको भित्री अस्तित्वबाट उहाँको प्रशंसा गाउन र गीत गाएर एकअर्कालाई प्रोत्साहन दिनु पर्छ भनेर जान्न दिन्छ।

कलस्सी ३:१२-१७- "यसैकारण, परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरूको रूपमा, पवित्र र प्यारो माया, दया, दया, नम्रता, नम्रता र धैर्य धारण गर्नुहोस्। एक-अर्काको साथ सहन र एकअर्काको बिरुद्ध जेसुकै गुनासो भए पनि क्षमा गर्नुहोस्। क्षमा गर्नुहोस् जसरी प्रभुले तपाईंलाई क्षमा गर्नुभयो। र यी सबै सद्गुणहरूमा प्रेम धारण गर्नुहोस्, जसले ती सबैलाई पूर्ण एकतामा बाँध्छ। ख्रीष्टको शान्तिले तिमीहरूको हृदयमा शासन गरोस्, किनकि एउटै शरीरका अंगहरू [यहूदी र अन्यजाति; मालिक र दास; पुरुष र स्त्री] तपाईंलाई शान्तिको लागि बोलाइएको थियो। र आभारी हुनुहोस्। ख्रीष्टको वचन तपाईंहरूमा प्रशस्त रूपमा बास गरोस् जसरी तपाईंले एकअर्कालाई सम्पूर्ण बुद्धिका साथ सिकाउनुहुन्छ र सल्लाह दिनुहुन्छ, र तपाईं परमेश्वरप्रति कृतज्ञताका साथ भजन, भजन र आध्यात्मिक गीतहरू गाउनुहुन्छ। अनि तिमीहरू जे गर्छौं, चाहे वचनमा होस् वा काममा, ती सबै प्रभु येशूको नाउँमा गर, उहाँद्वारा पिता परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँदै।"

एफिसी ५:१५-२०- एफिसियन क्रिस्चियनहरूलाई लेख्दै पावलले यसो भने: "त्यसोभए, धेरै होशियार रहनुहोस्, तपाईं कसरी जिउनुहुन्छ - मूर्ख जस्तो होइन तर बुद्धिमानी रूपमा, हरेक अवसरको अधिकतम फाइदा लिनुहोस्, किनकि दिनहरू खराब छन्। त्यसैले, मूर्ख नबन, तर प्रभुको इच्छा के हो बुझ्नु। रक्सी पिउनु हुँदैन, जसले भ्रष्टता निम्त्याउँछ। बरु, आत्माले भरिपूर्ण हुनुहोस्। भजन, भजन र आध्यात्मिक गीतहरू संग एकअर्कासँग कुरा गर्दै [सम्भवतः उत्तरदायी वा एन्टिफोनल गायन]। आफ्नो हृदयमा प्रभुको लागि गाउने र संगीत (धुन) बनाउँदै, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा सधैं सबै कुराको लागि परमेश्वर पितालाई धन्यवाद दिनुहोस्।"

पावलले कलस्सियन क्रिस्चियनहरूलाई बताउँछन् कि गायनमा एक व्यक्तिको विचार प्रक्रियामा जोड दिइएको छ किनकि एक व्यक्तिले परमेश्वरप्रति आफ्नो भावना व्यक्त गर्दछ। पावलले व्यक्तिगत वा भेला भएका गायनको बारेमा विवरणहरू निर्दिष्ट गर्दैनन्। बरु, उसले हृदयबाट कृतज्ञताको मनोवृत्तिलाई जोड दिन्छ। जुनसुकै परिवेशमा, कसैको गायन शरीरको एकतातर्फ निर्देशित हुनु, कसैलाई सिकाउनु र प्रोत्साहन दिनु र ईश्वरको प्रशंसा गर्नु नै पूजा हो।

भगवानलाई तपाईंको हृदयमा गाउन र धुन वा संगीत बनाउन धेरै घटकहरू छन्

- गायन - तारहरू [वाद्ययंत्र, स्वरको डोरी वा हृदयको तार]
- हृदयमा संगीत बनाउने - भावना र भावनाहरू इमानदारीका साथ
- प्रभुमा - परमेश्वर तर्फ निर्देशित
- वास्तविक र वास्तविक, भ्रामक वा काल्पनिक होइन तर भित्री मानिस, हृदय वा आत्मामा हुने कार्य, मानिसको माया र पूजा गर्ने भाग।
- एकले अर्को व्यक्तिलाई भेला भए पनि गाउन सक्छ।

अन्य नयाँ नियमका शास्त्रहरू जुन गायनसँग सम्बन्धित छन्

- "म मेरो आत्माले गाउनेछु, तर म मेरो दिमागले पनि गाउनेछु" (१ कोरिन्थी १४:१२-१७; २६)
- "के कोही खुशी छ? उसले प्रशंसाका गीत गाऊन्" (याकूब ५:१०-१३)
- "हे सबै अन्यजातिहरू हो, प्रभुको प्रशंसा गर, र हे सबै मानिसहरू हो, उहाँको प्रशंसा गर" (रोमी १५:७-११)
- "मण्डलीको उपस्थितिमा म तपाईंको प्रशंसा गाउनेछु" (हिब्रू २:१०-१२)

मनोरञ्जनका लागि गाउने गीतले बाहिरी मानिसलाई आकर्षित गर्छ भने हृदयबाट गाउनेले भित्री मानिसको भावना झल्काउँछ। तसर्थ, हृदयको विचारलाई ओभरराइड गरेर कानलाई मनपर्ने कुरा, चाहे सद्भाव होस्, वाद्य वा मंत्र होस्, ईश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउने काम बन्द हुन्छ।

गायन को एक संक्षिप्त समीक्षा।

WHO:

“आत्माले भरिपूर्ण होओ। गाउने र प्रभुलाई आफ्नो हृदयमा संगीत बनाउने - व्यक्तिगत

कहाँ:

एक सभा को रूप मा:

सभाको बीचमा म तपाईंको प्रशंसा गाउनेछु

व्यक्तिको रूपमा

सबै बुद्धिका साथ एकअर्कालाई सिकाउनुहोस् र सल्लाह दिनुहोस्, र तपाईं परमेश्वरप्रति कृतज्ञताका साथ भजन, भजन र आध्यात्मिक गीतहरू गाउनुहुन्छ।

कहिले:

कोही खुसी छन्? उसलाई प्रशंसाका गीतहरू गाउन दिनुहोस्

कसरी:

म मेरो आत्माले गाउनेछु, तर म मेरो मनले पनि गाउनेछु।

नयाँ करार अन्तर्गत परमेश्वरलाई स्वीकार्य गाउने के हो भनेर विभिन्न विचारहरू छन्। व्यक्तिले विचार वा व्यक्तिगत विश्वासभन्दा बाहिर हेर्नु पर्छ र शास्त्रलाई यसको सन्दर्भमा निरन्तर रूपमा व्याख्या गर्नुपर्दछ, मनमानी रूपमा होइन। त्रुटिपूर्ण आधारबाट व्याख्या गर्दा त्रुटिपूर्ण निष्कर्षहरू उत्पन्न हुन्छन्:

- पूजा 'पूजा सेवा' मा हुन्छ त्यसैले स्वीकार्य गायन 'पूजा सेवा' सभामा हुनुपर्छ।
- गायन केवल भजन वा एकतामा हुनुपर्दछ किनभने सद्भाव श्रोतालाई राम्रो लाग्नमा केन्द्रित हुन्छ र मनोरञ्जन हो।
- एकता वा चार-भाग सद्भावमा केवल एक क्यापेला स्वीकार्य छ
- यदि कसैसँग गीत छ भने मण्डलीले गाउनका लागि गीतहरू छाँड्छ
- आफ्नो हृदयको विचारमा भन्दा आवाजमा ध्यान केन्द्रित नभएसम्म क्यापेला, भजन, तालमेल वा वाद्ययन्त्रमा हृदयबाट गाउनु स्वीकार्य छ।
- गीत नेता वा निर्देशक एक कलाकार हो
- धेरै गीत नेताहरू, समूह नेताहरू वा प्रशंसा टोलीहरूले मनोरञ्जन गठन गर्छन्, यद्यपि तिनीहरूसँग धेरैले भाग लिन्छन् जब एक मात्र गीत नेता।
- गायन स्क्रिनमा गीत पुस्तक वा प्रक्षेपण बिना मेमोरीबाट हुनुपर्छ।
- यदि कसैको ध्यान ध्वनिको गुणस्तरमा छ भने त्यो मनोरञ्जन हो, चाहे वाद्ययन्त्र, क्यापेला वा सद्भावमा।

मनोरञ्जनको लागि गायन तब हुन्छ जब कसैले गायन र संगीतको आनन्दलाई तिनीहरूको हृदयबाट ईश्वरप्रतिको विचारलाई ओभरराइड गर्न अनुमति दिन्छ - क) रेडियो, टिभी वा सीडीमा वाद्ययन्त्रको साथ वा बिना, ख) भेला हुँदा वा एकलै वा ग) संग। कुनै नेता, एक नेता वा धेरै नेताहरू। निस्सन्देह, गीतमा भगवानको आराधना गर्दा मानिसमा भय, आदर, सम्मान र प्रशंसाको ठूलो भावना हुन सक्छ र एकै समयमा भगवानको प्रशंसा र पूजा गर्ने अन्य स्वरहरूको धुन र संगीतबाट पनि आनन्द लिन सकिन्छ। यो मुटुको कुरा हो।

प्रश्नहरू

- पुरानो करार अन्तर्गत गाउनु भनेको पाठ सिकाउनु र उहाँको प्रेमको लागि परमेश्वरलाई प्रशंसा र धन्यवाद व्यक्त गर्नु थियो।
T. ___ F. ___
- कलस्सियन क्रिस्चियनहरूले सिकाउन र सल्लाह दिन गाए
T. ___ F. ___
- भगवानलाई स्वीकार्य गीत सधैं मानिसको भित्री अस्तित्व, उसको हृदयबाट हुनुपर्छ।
T. ___ F. ___
- कुनै पनि कुरा जसले मानिसको हृदयलाई आफ्नो विचारलाई भगवानतर्फ ध्यान केन्द्रित गर्नबाट रोक्छ, गीतमा पूजा गर्न पनि रोक्छ।
T. ___ F. ___
- एक चर्चको रूपमा एकसाथ भेला हुँदा पनि हृदयबाट गाउनु एक व्यक्तिगत कुरा हो।
T. ___ F. ___

प्रार्थना गर्दै

येशूले आफ्नो प्रवचनमा प्रार्थनाको बारेमा छलफल गर्नुभयो जसलाई सामान्यतया 'डाँडाको उपदेश' भनिन्छ" अनि जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, मानिसहरूले देख्नु भनेर सभाघरहरूमा र सडकका कुनाहरूमा उभिन मन पराउने पाखण्डीहरूजस्तो नबन। म तिमीहरूलाई निश्चय भन्छु, तिनीहरूको पूरा इनाम छ! तर जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ आफ्नो कोठामा जानुहोस्, ढोका बन्द गर्नुहोस्, र लुकेका आफ्नो बुबालाई प्रार्थना गर्नुहोस् र लुकेको ठाउँबाट देख्नुहुने तिम्रा पिताले तपाईंलाई इनाम दिनुहुनेछ। तिनीहरू सोच्छन् कि तिनीहरू यति शब्दमा सुनिन्छन्। तिनीहरूजस्तो नबन, किनकि तिमीहरूले उहाँसँग माग्यु अघि नै तिमीहरूका पितालाई थाहा छ" (मत्ती ६:५-६)। मर्कूस ११:१७ मा येशूले यशैया ५६:७ लाई उल्लेख गर्नुभयो भने परमेश्वरको मन्दिर प्रार्थना गर्ने ठाउँ हो। अब भगवानको मन्दिर मानिसमा बास गर्दछ।

"एक दिन येशू एउटा ठाउँमा प्रार्थना गरिरहनु भएको थियो। जब उहाँले समाप्त गर्नुभयो, उहाँका चेलाहरू मध्ये एकले उहाँलाई भने, 'प्रभु, हामीलाई प्रार्थना गर्न सिकाउनुहोस्, जसरी यूहन्नाले उहाँका चेलाहरूलाई सिकाउनुभयो' (लूका ११:१)। त्यसपछि येशूले डाँडाको प्रार्थना प्रवचनमा मत्ती ६:९-१३ मा भनेका कुरा दोहोर्‍याउनुभयो।

प्रार्थना कसरी गर्ने भनेर सिकाउनको लागि तिनीहरूको अनुरोधमा के महत्त्वपूर्ण छ? के येशूका चेलाहरूलाई प्रार्थना गर्ने तरिका थाहा थिएन? के यो तिनीहरूका धार्मिक नेताहरू, फरिसीहरू, प्रार्थना अवलोकन गरेर प्रार्थनाको चेलाहरूको धारणा दाग भएको हुन सक्छ? के कुलपिताहरूले प्रार्थना गरे वा तिनीहरूसँग परमेश्वरको प्रत्यक्ष संचार प्रार्थना जस्तै थियो? मोशा मार्फत परमेश्वरले दिनुभएको व्यवस्था अन्तर्गत पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू वा राजाहरू मात्र प्रार्थना गर्न सक्थे?

पुरानो नियममा कुलपिताहरू, पुजारीहरू, अगमवक्ताहरू र हन्नाले प्रार्थना गरे। तिनीहरूको प्रार्थना प्रायः क्षमा, छुटकारा र पीडाबाट मुक्तिको लागि बिन्तीको लागि अनुरोध गरिएको देखिन्छ। दानियल र अरूले परमेश्वरको उपस्थितिको ठाउँ "मन्दिरतिर गएर प्रार्थना गरिरहेका" तिनीहरू मात्र थिएनन्।

नयाँ नियमका प्रार्थनाहरू पुरानो नियमका प्रार्थनाहरू भन्दा उल्लेखनीय रूपमा फरक छन् किनकि तिनीहरू सामान्यतया आध्यात्मिक कुराहरूका बारेमा थिए। लूकाले प्रेरित १०:१-५ मा रेकर्ड गरेको छ कि रोमी सेन्चुरियन, कर्नेलियसले निरन्तर परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे र परमेश्वरले उहाँको प्रार्थना सुन्नुभयो।

एक प्रार्थना गर्ने मनोवृत्ति

"दुई जना मानिस प्रार्थना गर्न मन्दिरमा गए। एउटा फरिसी र अर्को कर उठाउने। फरिसीले उभिएर आफैँसँग यसरी प्रार्थना गरे, भगवान, 'म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु, कि म अरू मानिसहरूजस्तो, लुटपाट गर्ने, अन्यायी, व्यभिचारी, वा यो कर उठाउनेहरू जस्तै छैन। म हप्तामा दुई पटक उपवास बस्छु, मसँग भएका सबैको दशांश दिन्छु। अनि कर उठाउनेले टाढै उभिएर स्वर्गतिर आफ्नो आँखा जति उचाल्दैनथ्यो, तर आफ्नो छातीमा हिकोएर यसो भन्यो, 'परमेश्वरले म पापीलाई दया गर्नुहोस्'" (लूका १८:१०-१३)। निम्न पदहरूबाट एकले बुझ्छ कि आत्म-धर्महरूको भन्दा नम्रहरूको प्रार्थना सुनिन्छ।

प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो

जोनले हामीलाई येशू दाखको बोट हुनुहुन्छ र क्रिस्चियनहरू हाँगाहरू हुन् भनी बताउँछन्। यदि हाँगा (क्रिस्चियन) बेल (ख्रीष्ट) संग जोडिएको छैन भने मृत्यु हुन्छ र शाखा (क्रिस्चियन) काटियो र बाहिर निकालियो - अब सुरक्षित अवस्थामा छैन। दाखको बोटमा संलग्न रहनेहरू ख्रीष्टमा छन् र तिनीहरूको प्रार्थनाको जवाफ दिइन्छ किनभने तिनीहरूले स्वयंलाई होइन, परमेश्वरको महिमा गर्छन् (यूहन्ना १५)।

प्रार्थनामा बाधा

परमेश्वरले सधैं प्रार्थना सुन्न सक्नुहुन्न किनकि त्यहाँ परिस्थितिहरू, अवस्थाहरू, मनोवृत्तिहरू र उद्देश्यहरू छन् जसले प्रार्थनालाई सुन्न बाधा पुऱ्याउँछ।

- याकूब ४:२-३"तिमीसँग छैन, किनकि तपाईंले परमेश्वरलाई सोध्नु हुन्न। जब तपाईंले माग्नुहुन्छ, तपाईंले पाउनुहुने छैन, किनकि तपाईंले गलत मनसायले माग्नुहुन्छ, ताकि तपाईंले जे पाउनुहुन्छ तपाईंको खुशीमा खर्च गर्न सक्नुहुन्छ।"
- १ पत्रुस ३:७"पतिहरू, जसरी तपाईं आफ्ना पत्नीहरूसँग बस्नुहुन्छ, त्यसरी नै विचारशील हुनुहोस्, र उनीहरूलाई कमजोर साझेदारको रूपमा र जीवनको अनुग्रहको उपहारको उत्तराधिकारीको रूपमा आदरपूर्वक व्यवहार गर्नुहोस्, ताकि कुनै पनि कुराले तपाईंको प्रार्थनामा बाधा नपरोस्।"

प्रार्थनाको आवृत्ति

“त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई तिनीहरूले सधैं प्रार्थना गर्नुपर्छ र हार मान्नु हुँदैन भनी देखाउनको लागि एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो। उसले भयो: 'एउटा सहरमा एक जना न्यायकर्ता थिए जसले न त ईश्वरको डर राख्थे, न मानिसहरूको वास्ता गर्थे। अनि त्यो सहरमा एउटी विधवा थिइन्, जो उहाँकहाँ बिन्ती लिएर आइरहेकी थिइन्, 'मलाई मेरो शत्रुको विरुद्धमा न्याय दिनुहोस्'। केही समय उनले अस्वीकार गरे। तर अन्तमा, उसले आफैँलाई भन्यो, 'यद्यपि म भगवानसँग डराउदिन वा पुरुषहरूको वास्ता गर्दिनँ, तर पनि यो विधवाले मलाई सताइरहने भएकोले, म उसले न्याय पाएको देखेछु, ताकि उसले अन्ततः मलाई उनीसँग हार नपरोस्। आउँदैछ!' अनि प्रभुले भन्नुभयो, "अन्यायी न्यायकर्ताले के भन्नुहुन्छ सुन्नुहोस्। र के परमेश्वरले उहाँलाई दिनरात पुकार्ने उहाँका चुनिएकाहरूलाई न्याय दिनुहुनेछैन? के उहाँले तिनीहरूलाई बन्द गरिरहनु हुनेछ? म तिमीहरूलाई भन्छु, उहाँले त्यो देख्नुहुनेछ। तिनीहरूले न्याय पाउँछन्, र छिट्टै। यद्यपि, जब मानिसको पुत्र आउँछ,

ख्रीष्टका अनुयायीहरूले ख्रीष्टको लागि बाँच्दा जीवनको दैनिक कठिनाइहरू पार गर्न मद्दतको लागि निरन्तर प्रार्थना गर्नुपर्छ। पावल भन्छन् "सबै समय आत्मामा, सबै प्रार्थना र बिन्ती संग प्रार्थना। त्यसको लागि सबै सन्तहरूका निम्ति बिन्ती गर्दै, सम्पूर्ण लगनशीलताका साथ सतर्क रहो" (एफिसी ६:१८)।

द्वारा प्रार्थना र निर्देशनहरू

येशू

- व्यक्तिगत प्रार्थना - यो कचौरा (कूसिफिक्सन द्वारा येशूको विचाराधीन मृत्यु) पास होस्, तर तपाईंको इच्छा पूरा होस्।
- प्रार्थनामा निर्देशन - व्यर्थ दोहोर्‍याउने प्रयोग नगर्नुहोस्
- चेटावनी-पुरुषहरूले देखे प्रार्थना सुनिँदैन

प्रेरितहरू

- साहसको लागि प्रार्थना - काउन्सिल द्वारा पिटरको रिहाईमा
- कार्यको लागि प्रार्थना - पत्रसले प्रार्थना गरे र भने, "तबिथा उठ्नुहोस्"
- व्यक्तिगत - जेलमा र मध्यरातमा पावल र सिलासले प्रार्थना गरे

प्रेरितहरू र ईसाईहरू

- सामान्य निर्देशनहरू - कुनै पनि पीडित छ, उसलाई प्रार्थना गर्न दिनुहोस्
- अरूको लागि - हामी सधैं तपाईंको लागि धन्यवाद र प्रार्थना गर्छौं
- स्वयंको लागि प्रार्थना - आत्म निर्माण गर्नुहोस् र पवित्र आत्मामा प्रार्थना गर्नुहोस्
- क्षमाको लागि - यस दुष्टताको पश्चात्ताप गर्नुहोस् र प्रार्थना गर्नुहोस्

सधैं आफ्नो हृदयमा परमेश्वरको इच्छालाई प्राथमिकता दिनुहोस्। निरन्तर प्रार्थना गर्नुहोस्। प्रार्थना छोटो र धेरै विशिष्ट हुन सक्छ। सधैंभरि रहने चीजहरूको लागि प्रार्थना गर्नुहोस्। उहाँको राज्यलाई दैनिक जीवनमा पहिलो राख्नु र अरूलाई आफूभन्दा अगाडि राख्नुमा परमेश्वरको निर्देशन खोज्नुहोस्। ख्रीष्टको सुसमाचार फैलाउनको लागि प्रार्थना गर्नुहोस् र मद्दत गर्नुहोस्। अरूको लागि प्रार्थना गर्नुहोस् र धन्यवादको लागि सधैं उपयुक्त छ।

प्रार्थना धेरै छोटो हुन सक्छ, कुनै पनि ठाउँमा, आफ्नो वा अरूको लागि, जब खुशी वा दुखी वा विशिष्ट वा सामान्य, तर आत्मकेन्द्रित होइन।

प्रश्नहरू

1. पुरानो करार अन्तर्गत प्रार्थनाको अभ्यास नगरिएको हुनाले चेलाहरूले येशूलाई प्रार्थना गर्न सिकाउन आग्रह गरे।
T. ___ F. ___
2. परमेश्वरले प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुन्छ
a. ___ अहंकारी
b. ___ नम्र
c. ___ दुवै
3. के प्रार्थनामा बाधा पुऱ्याउँछ
a. ___ केही छैन, जसरी परमेश्वरले सधैं कसैको प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुन्छ
b. ___ जीवनसाथीको अनुचित व्यवहार
c. ___ स्वार्थ
d. ___ a र b
e. ___ ख र ग

4. प्रार्थनाको समय कहिले हुन्छ?
  - a. ___ दिनमा चार पटक बिहान, ९ बजे, ३ बजे र राति
  - b. ___ जब तपाईंलाई केहि चाहिन्छ
  - c. ___ निरन्तर
  - d. ___ a र b
  - e. ___ ख र ग
5. एक ईसाईको प्रार्थना परमेश्वरलाई स्वीकार्य हुनको लागि उसले ख्रीष्टमा रहनुपर्छ।

T. ___ F. ___

पाठ १०

प्रभुको भोज - ख्रीष्टको सम्झना

"अनि उहाँले (येशूले) तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'मैले यो निस्तार चाड भोग्नु अघि नै तिमीहरूसँग खाने इच्छा गरेको छु'" (लूका २२:१७)।

जब इजरायलका सन्तानहरू अझै पनि मिश्रीहरूको दासत्वमा थिए, निस्तार चाड नवौं प्लेग पछि र मृत्यु एन्जिल प्लेग (vs. 1-7) भन्दा पहिले स्थापित भएको थियो। यो चाडको समयमा इस्राएलीहरूले गोधूलि हुनुअघि नै निष्कोट थुमालाई मार्नुपर्थ्यो (पद ५)। तिनीहरूले त्यसको रगतको केही भाग ढोकाको चौकीमा र ढोकामाथिको लिन्टेलमा छर्किनुपर्थ्यो। यसले परमेश्वर र मृत्युको स्वर्गदूतलाई उहाँका मानिसहरू कहाँ थिए भनेर बताउनुभयो (पद १३)। थुमा भुटेर खानुपर्थ्यो (प्रस्थान १२)। त्यसकारण, यहूदीहरूको निस्तार चाड प्रत्येक वर्ष पहिलो महिनाको १४ औं दिनमा खाने थुमा थियो जुन परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्नो पहिलो जन्मेको मृत्युबाट र मिश्रको दासत्वबाट छुटकारा दिनुभएको थियो (नम्बर ९)।

येशूको अन्तिम निस्तार चाड

"अनि जब समय आयो, उहाँ बस्नुभयो, र उहाँसँग प्रेरितहरू। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'मैले दुःख भोग्नु अघि नै यो निस्तार चाड तिमीहरूसँग खाने इच्छा राखेको छु: किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, म यो [निस्तार चाड] नखानेसम्म [निस्तार चाड] मा पूरा नहुन्जेलसम्म खानेछैनँ। परमेश्वरको राज्य" (लूका २२:१४-१६)।

"जब साँझ पर्यो, [निस्तार-चाडको भोजको समय] उहाँ (येशू) बाह्र जनासँग टेबुलमा बस्नुभयो। । अब तिनीहरूले खाना खाँदै गर्दा, येशूले रोटी लिनुभयो, र आशीर्वाद (धन्यवाद दिँदै) त्यो भाँचे र चेलाहरूलाई दिनुभयो, र भन्नुभयो, 'लिनुहोस्, खानुहोस्। यो मेरो शरीर हो।' अनि उहाँले एउटा कचौरा लिनुभयो, र जब उहाँले धन्यवाद दिनुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभयो, 'तिमीहरू सबैले यो पिओ, किनकि यो मेरो करारको रगत हो, जुन पापहरूको क्षमाको लागि धेरैको लागि खन्याइएको छ। म तिमीहरूलाई भन्दछु, मेरो पिताको राज्यमा तिमीहरूसँग यो नयाँ पिउने दिनसम्म म यो दाखको फलबाट फेरि पिउनेछैनँ।' अनि जब तिनीहरूले भजन गाए, तिनीहरू जैतुन डाँडामा गए" (मत्ती २६:२० ... २५-३०) त्यसपछि केही पदहरू पछि येशूले भन्नुभयो "... 'मेरो आत्मा धेरै दुःखी छ, मृत्युसम्म पनि; यहाँ बस, र म संग हेर।' अनि अलि पर गएर उहाँले आफ्नो अनुहारमा घोष्टो पर्यो र प्रार्थना गर्नुभयो, 'मेरा पिता, यदि सम्भव छ भने, यो कचौरा मबाट हटोस्। तैपनि, मेरो इच्छाअनुसार होइन, तर तिमीहरूले चाहेजस्तो" (मत्ती २६:३८-३९)।

कचौरा हटाउनको लागि येशूको बिन्ती रोटी वा भाँडो र यसको सामग्रीहरू थिएन। यो कूसमा टाँगिएको उहाँको बलिदानको मृत्यु थियो, उहाँको पीडाको कचौरा। जब कसैले येशूले हटाउन चाहनु भएको कचौरा सम्झन्छ, एकले सम्झन्छ, धन्यवाद दिन्छ र परमेश्वरको प्रशंसा गर्दछ ख्रीष्टको रगतको बलिदानको लागि उनीहरूको पापको क्षमाको लागि। पाप हटाउन सक्ने एकमात्र बलिदानको रूपमा आफुलाई अर्पण गर्ने येशूको कार्य। यसले नयाँ करार पनि स्थापित गर्नु जसले गर्दा उहाँको दुःख र बलिदान हटाउन सकिने। पुरानो र नयाँ करारको तुलना निम्न छ।

पुरानो करारनयाँ करार

बलिदान	दोषरहित भेडा येशू - पाप बिना	
बाट हटाउने	मिश्रीहरूको नियन्त्रण	शैतानको नियन्त्रण
बाट मुक्त	भौतिक दासत्व	आध्यात्मिक दासत्व
प्रतिज्ञा गरिएको	भूमि कनान - भौतिक	स्वर्ग - आध्यात्मिक
विरुद्ध आक्रोश	फिरऊन	राक्षस
रगतले पहिचान गर्छ	इस्राएलीहरू	ख्रीष्टमा भएकाहरू

मर्कुस 14:23-26" अनि उहाँले एउटा कचौरा लिनुभयो, र धन्यवाद दिएपछि उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभयो, र तिनीहरू सबैले पिए। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'यो मेरो करारको रगत हो, जुन धेरैको लागि खन्याइएको छ। साँचो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, म त्यो दिनसम्म दाखको फल पिउनेछैन जबसम्म म परमेश्वरको राज्यमा नयाँ पिउँदिन।' अनि जब तिनीहरूले भजन गाए, तिनीहरू जैतून डाँडामा गए।"

लूका २२:१७-२४" अनि उहाँले एउटा कचौरा लिनुभयो, र धन्यवाद दिएपछि उहाँले भन्नुभयो, 'यो लिनुहोस्, र यसलाई आपसमा बाँड्नुहोस्। किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, अबदेखि परमेश्वरको राज्य नआउञ्जेल म दाखको बोटको फल पिउनेछैन।' अनि उहाँले रोटी लिनुभयो, र धन्यवाद दिनुभयो, उहाँले त्यो भाँचे र तिनीहरूलाई दिनुभयो, र भन्नुभयो, 'यो मेरो शरीर हो, जुन तिमीहरूका लागि दिइएको छ। मेरो सम्झनामा यो गर।' अनि त्यसै गरी तिनीहरूले खाइसकेपछि कचौराले भने, 'यो कचौरा जुन तिमीहरूका लागि खन्याइएको छ मेरो रगतमा भएको नयाँ करार हो।

१ कोरिन्थी १०:१६-१८" आशीर्वादको कचौरा जुन हामीले आशीर्वाद दिन्छौं [हामी आशीर्वाद दिन्छौं (आशीर्वाद दिनको लागि परमेश्वरले अनुरोध गर्दैनौं)], के यो ख्रीष्टको रगतमा सहभागिता होइन? हामीले भाँचे रोटी, के यो ख्रीष्टको शरीरमा सहभागिता होइन? किनभने त्यहाँ एउटै रोटी छ, हामी जो धेरै छौं एउटै शरीर हौं, किनकि हामी सबै एउटै रोटी खान्छौं। इस्राएलका मानिसहरूलाई विचार गर्नुहोस्: के बलिदान खानेहरू वेदीमा सहभागी हुनुहुन्न र?"

१ कोरिन्थी ११:२५ पावलले अर्को कथन समावेश गर्दछ "किनकि जति पटक तपाईंले यो रोटी खानुहुन्छ र कचौरा पिउनुहुन्छ, तपाईंले प्रभुको मृत्यु [प्रायश्चित बलिदान, पापबलि, क्रूस] उहाँ नआउञ्जेल घोषणा गर्नुहुन्छ।"

प्रत्येक पटक प्रभुको भोजमा भाग लिँदा ख्रीष्ट र उहाँको प्रायश्चित बलिदानमा ध्यान केन्द्रित गर्नुपर्छ - मलाई सम्झनुहोस्!

- रोटीले येशूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जो परमेश्वरको रूपमा पृथ्वीमा हामी मासुको शरीरमा बस्न आउनुभयो, प्रेत होइन।
- दाखको बोटको फल, कचौराको सामग्रीले येशूको रगतलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले उहाँको प्रायश्चित बलिदानद्वारा नयाँ करारमा प्रवेश गरेको थियो - पापबलि।

प्रश्नहरू

1. येशूले के हटाउनको लागि बिन्ती गर्नुभयो?
  - a. ___ भौतिक कप
  - b. ___ क्रूसको कचौरा, पीडाको कचौरा
  - c. ___ कपको सामग्री
2. "प्रभुको मृत्युको घोषणा गर्नुहोस्" रगतको बलिदान, पापबलि, क्रूसीकरणलाई जनाउँछ
T. ___ F. ___
3. ईसाईहरूले आइतवार मात्र प्रभुको भोज खाँदा ख्रीष्टको पाप-बलि (प्रायश्चित बलिदान) लाई सम्झनुपर्छ।
T. ___ F. ___
4. रोटीले मानिसको रूपमा प्रलोभनमा परेको र कष्ट भोगिरहेको मानव शरीरमा परमेश्वरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ
T. ___ F. ___
5. दाखको बोटको फलले येशूको शारीरिक रगत बगाउने, अनन्त जीवनको लागि पाप-बलिको लागि आवश्यक प्रायश्चित बलिदानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।
T. ___ F. ___

पाठ ११

दिने

"किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र र अद्वितीय पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमा भरोसा गर्ने सबैले पूर्ण रूपमा नाश हुनुको सट्टा अनन्त जीवन पाओस्" (यूहन्ना 3:16)। प्रेम र दिनेबीच प्रत्यक्ष सम्बन्ध रहेको देखिन्छ।

ख्रीष्टमा हामीले प्रेम गर्न सिक्नुपर्छ र त्यो प्रेमलाई दिने मार्फत संचार गर्न सिक्नुपर्छ - परमेश्वरले हामीलाई सुम्पनुभएको कुराको बाँडफाँड।

"अनि अब, भाइहरू, हामी तपाईंलाई परमेश्वरले म्यासेडोनियन मण्डलीहरूलाई दिनुभएको अनुग्रहको बारेमा जान्न चाहन्छौं। सबैभन्दा कठिन परिक्षाबाट, तिनीहरूको आनन्द [अनन्त जीवनको लागि तिनीहरूको आशा] र तिनीहरूको चरम गरीबीले धनी उदारतामा भर

पर्यो। किनकि म गवाही दिन्छु कि उनीहरूले सकेसम्म दिए, र उनीहरूको क्षमताभन्दा बाहिर पनि। पूर्ण रूपमा तिनीहरूको आफ्नै रूपमा, तिनीहरूले तुरुन्तै सन्तहरूको सेवामा भाग लिने विशेषाधिकारको लागि हामीसँग बिन्ती गरे (२ कोरिन्थी ८:१-७)।

"यदि कसैले आफ्ना आफन्तहरू र विशेष गरी आफ्नो नजिकको परिवारको लागि प्रदान गर्दैन भने, उसले विश्वासलाई इन्कार गरेको छ र एक अविश्वासी भन्दा खराब छ" (१ तिमोथी ५:८)।

मनोवृत्ति

खाँचोमा परेकाहरूको हेरचाह गर्नुमा परमेश्वरप्रतिको प्रेम व्यक्त गरिन्छ। "धर्म [threeskeia - बाह्य गतिविधि] हाम्रा पिता परमेश्वरले शुद्ध र निर्दोषको रूपमा स्वीकार गर्नुहुने यो हो: अनाथ र विधवाहरूलाई तिनीहरूको संकटमा हेरचाह गर्न र संसारबाट प्रदूषित हुनबाट जोगाउन" (जेम्स १:२७)।

लोभी व्यक्तिले आफूलाई भगवान वा अरूलाई भन्दा बढी माया गर्छ।

"कसैले दुई मालिकको सेवा गर्न सक्दैन। या त उसले एकलाई घृणा गर्नेछ र अर्कोलाई प्रेम गर्नेछ, वा ऊ एकप्रति समर्पित हुनेछ र अर्कोलाई घृणा गर्नेछ। तिमीले परमेश्वर र पैसा दुवैको सेवा गर्न सक्दैनौ" (मत्ती ६:२४)।

"यदि मैले आफूसँग भएका सबै गरिबहरूलाई दिएँ र मेरो शरीरलाई आगोमा समर्पण गर्ने, तर प्रेम छैन भने, मलाई केही प्राप्त हुँदैन।" [मैले मेरो आत्मिक अस्तित्व परमेश्वरलाई अर्पण गरेको छैन किनकि मेरो उपहार कर्तव्य वा आज्ञाभन्दा बाहिर थियो।] (१ कोरिन्थी १३:३)।

"यस वर्तमान संसारमा धनी भएकाहरूलाई अहंकार नगर्न आदेश दिनुहोस् न त तिनीहरूको आशा धनमा राख्नु, जुन यति अनिश्चित छ, तर तिनीहरूको आशा परमेश्वरमा राख्नुपर्छ" (१ तिमोथी ६:१७-१९)। मर्कस १०:१७-२१ मा हामी एक धनी मानिसको बारेमा पढ्छौं जसले व्यवस्था पालन गर्यो तर खाँचोमा परेकाहरूलाई बाँड्न चाहँदैनथ्यो। कानूनको अक्षर राखेर अनन्त जीवन कमाउन सक्दैन। परमेश्वरलाई खुशी पार्ने इच्छा भनेको असल गर्नु, पवित्र जीवन बिताउनु र परमेश्वरमा भरोसा गर्नु हो। धनी मानिसले आफ्नो सम्पत्ति स्वर्गमा भन्दा पृथ्वीमा राख्यो। खाँचोमा परेकाहरूलाई दयालु दान भनेको स्वर्गमा भण्डार गरिएको खजाना हो। ख्रीष्टमा भएका धनी होस् वा गरिब, अरूलाई भौतिक र आध्यात्मिक रूपमा मदत गरेर स्वर्गमा खजानाहरू जम्मा गर्छन्। रकम भण्डार गरिएको होइन तर उसले आफ्नो अधिकारमा रहेको आत्म र भौतिक सम्पत्तिको उदारतामा दिने हृदयको मनोवृत्ति हो।

"मानिसहरूको सामु आफ्नो 'धार्मिकताका कामहरू' नगर्न होशियार हुनुहोस्, तिनीहरूद्वारा हेर्नको लागि। यदि तिमीहरूले त्यसो गर्यो भने, तिमीहरूलाई स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताबाट कुनै इनाम हुनेछैन" (मत्ती ६:१-४)।

"धिवक्ता तिमीहरूलाई, व्यवस्थाका शिक्षकहरू र फरिसीहरू, तिमीहरू कपटीहरू! तपाईं आफ्नो मसलाको दशांश दिनुहुन्छ - पुदिना, डिल र जीरा। तर तपाईंले कानूनका महत्त्वपूर्ण कुराहरू - न्याय, दया र विश्वासलाई बेवास्ता गर्नुभएको छ। तपाईंले पहिलेको कुरालाई बेवास्ता नगरी पछिको अभ्यास गर्नुपर्थ्यो" (मत्ती २३:२३-२४)।

"अब हननिया नाउँ भएका मानिसले आफ्नी पत्नी सफरीससँग मिलेर सम्पत्तिको एक टुक्रा पनि बेचे। आफ्नी पत्नीको पूर्ण ज्ञानले उसले पैसाको केही भाग आफ्नो लागि फिर्ता राख्यो, तर बाँकी ल्यायो र प्रेरितहरूको चरणमा राख्यो" (प्रेरित ५:१-२)। उनीहरूले सबै आम्दानी दिएनन् भन्ने तथ्य होइन, तर पुरुषहरूको मनमोहक प्रशंसा गर्ने उनीहरूको मनोवृत्ति हो।

लोभ र स्वार्थ

लोभ भनेको आफैमा ध्यान केन्द्रित गर्नु हो - मेरो सम्पत्ति, मेरो समय, र मेरो इच्छा।

"मृत्यु गर, त्यसकारण, जे पनि तपाईंको पार्थिव प्रकृतिसँग सम्बन्धित छ: यौन अनैतिकता, अशुद्धता, वासना, दुष्ट इच्छा र लोभ, जुन मूर्तिपूजा हो। यिनीहरूको कारणले गर्दा परमेश्वरको क्रोध आउँदैछ" (कलस्सी ३:५-६)।

○ अनि म मेरो आत्मालाई भन्नेछु, आत्मा, तिमीसँग धेरै वर्षको लागि धेरै चीजहरू राखिएको छ। आफ्नो आराम लिनुहोस्, खानुहोस्, पिउनुहोस्, रमाईलो गर्नुहोस्। तर परमेश्वरले उसलाई भन्नुभयो, "ए मूर्ख मानिस, आज राती तिम्रो आत्माले तिमीलाई आवश्यक छ। र तपाईंले तयार गर्नुभएको चीजहरू कसका हुनेछन्" (लूका १२:१९-२०)।

○ "दायाँ बायाँ हेर्नुहोस्! सबै प्रकारका लोभहरू विरुद्ध आफ्नो सावधान रहनुहोस्; मानिसको जीवन उसको धनसम्पत्तिको प्रचुरतामा आधारित हुँदैन" (लूका १२:१५)।

- "तर सन्तुष्टिसहितको भक्ति ठूलो लाभ हो। किनकि हामीले संसारमा केही ल्याएका छैनौं, र हामी यसबाट केही लिन सक्दैनौं। तर यदि हामीसँग खाना र कपडा छ भने, हामी त्यसमा सन्तुष्ट हुनेछौं। धनी हुन चाहने मानिसहरू प्रलोभन र पासोमा फस्छन् र मानिसहरूलाई विनाश र विनाशमा डुबाउने धेरै मूर्ख र हानिकारक इच्छाहरूमा फस्छन्। किनकि पैसाको प्रेम सबै प्रकारका खराबीको जरा हो। पैसाको लागि लालायित कोही मानिसहरू विश्वासबाट टाढा भइसकेका छन् र धेरै दुःखले आफैलाई छेडेका छन्" (१ तिमोथी ६:६-१०)।
- "आफ्नो निम्ति पृथ्वीमा धन-सम्पत्ति थुपारजहाँ कीरा र खियाले नाश गर्छ, र जहाँ चोरहरू भित्र पसेर चोर्छन्। तर आफ्नो लागि स्वर्गमा खजानाहरू भण्डार गर्नुहोस्, [अरूको सेवाका कार्यहरू (आरडी)] जहाँ कीरा र खियाले नष्ट गर्दैन, र जहाँ चोरहरू पसेर चोरी गर्दैनन्। किनकि जहाँ तिम्रो खजाना छ, त्यहाँ तिम्रो हृदय पनि हुनेछ" (मत्ती ६:१९-२१)।
- प्रायः धनी मानिस र लाजरस भनेर चिनिने दृष्टान्तले (लूका १६:१९-३१) तिनीहरूको दुर्दशालाई स्पष्ट रूपमा चित्रण गर्दछ जसले तिनीहरूसँग नियमित सम्पर्कमा आउनेहरूको दुर्दशालाई वास्ता नगरी आफैमा परमेश्वरको स्रोतहरू प्रयोग गर्छन्। जबसम्म कसैले परिवर्तन गर्दैन र परमेश्वरको फाइदाको लागि आफ्नो स्रोतहरू प्रयोग गर्न थाल्छ भने, ऊ निश्चित रूपमा परमेश्वरको उपस्थितिबाट बाहिर निकालिनेछ।

"येशूले वरिपरि हेर्नुभयो र आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "धनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्न कति गाह्रो हुन्छ" (मार्क १०:२३)। समृद्धि समस्या होइन। यो परमेश्वरमा भन्दा मुक्ति र अनन्त जीवन कमाउनको लागि आफ्नो धनमा भर पर्नु हो।

भौतिक कुराहरूमा उदार

"यो सम्झनुहोस्: [पॉलले कोरिन्थी ख्रीष्टियनहरूलाई लेख्दै] जसले थोरै छर्छ उसले पनि थोरै कटनी गर्नेछ, र जसले उदारतासाथ छर्छ उसले पनि उदारतापूर्वक कटनी गर्नेछ। प्रत्येक मानिसले आफ्नो मनमा जे दिने निर्णय गरेको छ त्यो दिनैपर्छ, अनिच्छुकता वा बाध्यता (कर्तव्य वा रिसाएर) होइन किनभने भगवानले खुसीसाथ दिनेलाई माया गर्नुहुन्छ। अनि परमेश्वरले तिमीहरूलाई सबै अनुग्रहहरू प्रशस्त बनाउन सक्नुहुन्छ, ताकि हरेक कुरामा तिमीहरूलाई चाहिने सबै थोक भएकोले तिमीहरूले हरेक असल काममा प्रशस्त हुनेछौ, जसरी लेखिएको छ: "उहाँले आफ्ना वरदानहरू गरिबहरूलाई छरपष्ट गर्नुभएको छ; उहाँको धार्मिकता सदासर्वदा रहिरहन्छ।"

पावलले क्रिस्चियनहरूलाई लेखेका छन् "जसले चोरी गरिरहेको छ उसले अबदेखि चोरी गर्नु हुँदैन, तर आफ्नै हातले काम गर्नुपर्दछ, खाँचोमा परेकाहरूलाई बाँड्ने कुरा होस्" (एफिसी ४:२८)।

हाम्रो बुद्धिमा उदार

तपाईंलाई सिकाइएको कुरालाई अन्धाधुन्ध रूपमा स्वीकार गर्न जारी नगर्नुहोस्। व्यक्तिगत रूपमा धर्मशास्त्रहरू जाँच्नुहोस्, अन्य ईसाईहरूसँग छलफल गर्नुहोस्, उहाँको इच्छाको स्पष्ट समझ प्राप्त गर्नुहोस्। भरपर्दो साथी, शिक्षक, प्रचारक वा पास्टरको विश्वास वा विचारलाई स्वीकार गर्नुको सट्टा सबै कुराहरू आफै प्रमाणित गर्नुहोस्। ख्रीष्टका आज्ञाहरू स्वीकार गर्नुहोस् र आज्ञाकारिताद्वारा उहाँमा भरोसा राख्नुहोस्। कसैले बुझ्न प्रयास गरेन भने उसले कसरी परिवर्तन हुन्छ ?

हाम्रो प्रभावमा उदार

अरूले तपाईंको बारेमा के सोच्छन् वा के भन्छन् त्यसबाट तपाईंको प्रभाव मापन गरिन्छ। क्रिस्चियन स्टेवार्डशिपको लागि आवश्यक छ कि एकको प्रभावले परमेश्वरको महिमा गर्छ र न्याय र दया गरिबहरूलाई प्रशासित गरिएको छ भनेर हेर्न प्रयोग गरिन्छ।

उहाँको सुसमाचार संग उदार

"अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, तिमीहरू सारा संसारमा जाओ, र हरेक प्राणीलाई सुसमाचार प्रचार गर। जसले विश्वास गर्छ र बप्तिस्मा लिन्छ उसले उद्धार पाउनेछ। तर विश्वास नगर्नेलाई दोषी ठहराइनेछ" (मार्क १६:१५-१६)।

परमेश्वरले ख्रीष्टमा भएकाहरूलाई उहाँको सबैभन्दा बहुमूल्य र महत्त्वपूर्ण सम्पत्ति सुम्पनुभएको छ। उहाँले आफ्नो सुसमाचार मेलमिलाप सन्देश संचार गर्न को लागी कुनै अन्य योजना बनाएन। उहाँले हामीले उहाँको इच्छा पूरा गरेको आशा गर्नुहुन्छ, यदि हामीले गर्दैनौं भने अरू कसैले गर्नेछ। तिनीहरूले उहाँको इनाम पाउनेछन्; हामी गर्दैनौं। प्रश्न यो हो "के हामी उहाँको इच्छा गर्छौं वा हामी अरू कसैलाई हाम्रो लागि यो गर्न दिइरहेका छौं?"

हाम्रो समय संग उदार

हाम्रो समयको उचित सदुपयोगमा आत्म, परिवार, खाँचोमा परेकाहरू, अध्ययन र सुसमाचारलाई संसारमा पुऱ्याउन उनीहरूको आध्यात्मिक आवश्यकताहरू पूरा गर्नमा समय बिताउनु समावेश छ। लागत चुकाउन आर्थिक सहयोग गर्नुको अतिरिक्त, एक व्यक्तिले यसमा भाग लिन सक्छ:

- एकल बाइबल अध्ययनमा व्यक्तिगत रूपमा
- मानिसहरूलाई शिक्षकमा ल्याउँदै
- बाइबल पत्राचार पाठ्यक्रमहरू वितरण र मूल्याङ्कन गर्दै
- लिखित पाठहरू विकास गर्दै
- आफ्नो सेवकाईमा अरूलाई प्रोत्साहन दिनुहोस्

दिनेमा व्यक्तिगत जिम्मेवारी

के म उहाँको इच्छा पूरा गर्न जिम्मेवार छु? निस्सन्देह, जवाफ स्पष्ट छ - एक राम्रो हो म व्यक्तिगत रूपमा जिम्मेवार छु।

यो ख्रीष्टका विश्वासी अनुयायीहरू मात्र होइन तर सबैलाई लेखा दिन बोलाइनेछ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, 'म जिउने शपथ खान्छु, 'हरेक घुँडा मेरो सामु निहुरनेछ। हरेक जिब्रोले परमेश्वरलाई स्वीकार गर्नेछ।' त्यसोभए, हामी प्रत्येकले परमेश्वरलाई आफ्नो लेखा दिनेछौं" (रोमी 14:11-12)।

दिनु भनेको कसैको उन्नति भएको अनुसारको हृदयको प्रतिक्रिया हो। यो दशांश जस्तो "कानूनी आवश्यकता" होइन।

एक ख्रीष्टियनले असल वा नराम्रोको लागि उसको दिनलाई असर गर्ने कुराहरूबारे सचेत हुनुपर्छ। एक व्यक्तिको कार्य र बोली परमेश्वरको महिमा हो; अन्यथा यसले शैतान र उसको कारणलाई महिमा दिन्छ। तिनीहरूको दिने र भण्डारीको लागि व्यक्तिगत रूपमा जिम्मेवार छ।

अस्वीकार्य दिने

- उहाँको इच्छा पूरा गर्न परमेश्वरले प्रदान गर्नुभएको स्रोतहरू प्रयोग नगर्नुहोस्।
- दिनु किनभने यो हृदयबाट होइन आदेश हो
  - आज्ञाको कारण दिएकाहरूलाई येशूले कपटीहरू भन्नुभयो। तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्नमा ध्यान केन्द्रित गरे र जीवनका महत्त्वपूर्ण कुराहरू - न्याय, दया र विश्वासलाई बेवास्ता गरे।
- मानिसद्वारा चिनाउन दिने
- पापले भरिएको अर्थहीन दान
  - धेरै वर्ष अघि यशैया १:१०-१७ मा परमेश्वरले भन्नुभयो: "अझ धेरै अर्थहीन भेटीहरू नल्याउ। ... म पाप-दाग उत्सवहरू सहन सकिदैन! ... धुनुहोस्! आफैलाई शुद्ध पार्नुहोस्! तिम्रा पापी कर्महरू मेरो नजरबाट हटाउनुहोस्। पाप गर्न बन्द! सही कुरा गर्न सिक्नुहोस्! न्यायको प्रचार गर ! उत्पीडितलाई मनाउने कारण दिनुहोस्! अनाथको कारण लिनुहोस्! विधवाको अधिकारको रक्षा गर !

प्रश्नहरू

- क्रिश्चियनले किन दिनु पर्छ?
  - ___ यो एक आज्ञा हो जुन पालन गर्नुपर्छ
  - ___ परमेश्वर र मानिसको प्रेमको कारण
- ख्रीष्टियनले कति दिनु पर्छ?
  - ___ दश प्रतिशत, दशांश
  - ___ जब सम्म दुख्दैन
  - ___ जसरी समृद्ध भएको छ
- लोभले शारीरिक र आध्यात्मिक आवश्यकतामा परेकाहरूलाई सन्तुष्ट पार्ने कुरामा ध्यान केन्द्रित गर्नुको सट्टा आफैमा ध्यान केन्द्रित गर्नु र आफ्नो इच्छाहरू पूरा गर्नु हो।

T. ___ F. ___
- पृथ्वीमा रहँदा गरेको वा गर्न नसकेका कामहरूको लेखाजोखा दिनेहरू को हुन्?
  - ___ पापीहरू
  - ___ क्रिश्चियनहरू
  - ग ___ सम्पूर्ण मानव जाति

५. अस्वीकार्य दिन के हो?

- a ___ दिनु किनभने यो आज्ञा गरिएको छ
- b ___ व्यक्तिगत मान्यता प्राप्त गर्न दिँदै
- ग ___ क्षमा नगरिएको पापको साथ दिने
- d ___ माथिका सबै

चर्च अनुशासन

पाठ १२

इसाईहरू ख्रीष्टसँग सङ्गतिमा छन् र ख्रीष्टमा भएका अरू सबैसँग हुनुपर्छ। तिनीहरू परमेश्वरको प्रेम, तिनीहरूको मुक्ति र ख्रीष्टमा हुनुबाट प्राप्त हुने सबै फाइदाहरूमा समान छन्। यद्यपि, मानव भएर तिनीहरू सबै शारीरिक र आध्यात्मिक संसारमा क्षमता, बुद्धि, ज्ञान, बुद्धि र परिपक्वतामा भिन्न हुन्छन्। तसर्थ, त्यहाँ विभिन्न स्तरहरूको द्वन्द्वहरू हुनेछन् जुन समाधान गर्नुपर्छ।

धर्मशास्त्रको बुझाइ र व्यक्तिगत व्याख्यामा पनि भिन्नता हुनेछ। कसै-कसैले आफ्नो व्याख्या अरूलाई फेलोशिपको शर्तको रूपमा लगाउने प्रयास गर्न सक्छन् जुन 1 कोरिन्थी 8 मा पावलका निर्देशनहरू विपरीत छ। यसबाहेक, त्यहाँ तिनीहरू हुनेछन् जसले बाइबलको लागि विदेशी हो भनेर आफ्नो विश्वास सिकाउँछन्।

मण्डलीको अनुशासनात्मक कार्यको उद्देश्य एक क्रिश्चियनलाई फिर्ता ल्याउनु हो जो टाढा भइसकेका छन् र अब परमेश्वरलाई मनपर्ने जीवन बिताइरहेका छैनन्। म आफ्नो आत्माको हानि रोक्न, शरीरको दूषित हुनुबाट रोक्न र संसारमा भगवानको प्रेम, न्याय र दया देखाउनको लागि हो।

अनुशासन कहिले पनि केहि व्यक्तिगत व्याख्या भन्दा माथि हुनुहुँदैन जसलाई फेलोशिपमा हुन सबैले स्वीकार गर्न आवश्यक छ।

हिब्रू 12:5-7 - "मेरो छोरा, प्रभुको अनुशासन (ताडना) लाई हल्का नबिर्सनुहोस् वा जब तिमिले उहाँद्वारा सुधारिएको छ भने त्यागुहोस्। किनकि परमप्रभुले माया गर्नुहुनेलाई अनुशासन गर्नुहुन्छ, र उहाँले स्वीकार गर्नुहुने हरेक छोरालाई दण्ड दिनुहुन्छ।" तपाईंले सहनु भएको कुराले तपाईंलाई अनुशासन दिन्छ: परमेश्वरले तपाईंलाई छोराहरूको रूपमा व्यवहार गर्नुहुन्छ। के कुनै छोरा छ जसलाई उसको बुबाले अनुशासन गर्दैनन्?"

२ तिमोथी ३:१६-१७ - "सबै धर्मशास्त्र परमेश्वरबाट निस्किएको छ र सिकाउन, हप्काउन, सुधार गर्न र धार्मिकतामा तालिम दिनको लागि लाभदायक छ।"

हिब्रू 12:11 - "अहिलेको लागि सबै अनुशासन (ताडना) सुखद भन्दा पीडादायी [अवश्यक रूपमा शारीरिक पीडा (rd)] जस्तो देखिन्छ, तर पछि यसले प्रशिक्षितहरूलाई धार्मिकताको शान्तिमय फल दिन्छ।"

एफिसी 6:4 - "बुबाहरू, आफ्ना छोराछोरीहरूलाई रिस नउठाउनुहोस्, तर तिनीहरूलाई प्रभुको बारेमा तालिम र निर्देशन दिएर हुर्काउनुहोस् (अनुशासन र निर्देशन।

प्रेरित वचनले हामीलाई विश्वासयोग्यता, एकता र परमेश्वर र मानिससँगको सङ्गति कायम राख्न आवश्यक कदमहरूमा निर्देशन दिन्छ:

1. तपाईंको वा परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्ने क्रिश्चियनहरूलाई तिनीहरूका कार्यहरू किन पापपूर्ण छन् भनेर व्याख्या गर्नका लागि तिनीहरूका क्रिश्चियन भाइहरूले सम्पर्क गर्नुपर्छ ताकि तिनीहरूले आफ्नो मार्ग सुधार गर्न सक्छन्।
2. अनुशासन तुरुन्तै सुरु हुनुपर्छ, भोलि होइन, अर्को हप्ता होइन, अर्को महिना वा अर्को वर्ष होइन।
3. अनुशासन निरन्तर हुनुपर्छ र पश्चात्ताप नभएसम्म वा पश्चात्तापको लागि हरेक अवसर समाप्त नभएसम्म जारी रहनुपर्छ।
4. सुनुवाइमा अनुशासनको प्रयोग गर्नु हुँदैन। यसका लागि सम्बन्धित पक्षले पहिले समाधान खोज्नुपर्छ। तिनीहरू तथ्यहरू जान्दछन् तर तिनीहरूलाई फरक रूपमा बुझ्न सक्छन्।
5. धनी र गरिब, पुरुष र महिला, वृद्ध र युवाहरूलाई बिना पक्षपात अनुशासन दिनुपर्छ।
6. प्रेम सधैं अग्रस्थानमा हुनुपर्छ।

स्थानीय मण्डली द्वारा अनुशासन

तालिम/निर्देशन गर्ने र परिवर्तन ल्याउने सबैभन्दा प्रभावकारी विधि भनेको एक-अर्काको विधि हो। "यदि तिम्रो भाइले तिम्रो विरुद्धमा पाप गर्छ भने, गएर उसको गल्ती बताउनुहोस्, तिम्री र उसको बीचमा। यदि उसले तिम्रो कुरा सुन्छ भने, तिमिले आफ्नो भाइ पाएका छौं" (मत्ती 18:15)।

जब एक-अर्काले परिवर्तन ल्याउँदैन, तब अरू पनि सहभागी हुनुपर्छ। केही, सायद दुई वा तीन, अपराधी र सम्पूर्ण मण्डलीद्वारा सम्मानित क्रिस्चियनहरू तपाईंको अवस्थाबारे छलफल गर्न तपाईंसँग सधैं सहमत हुने तपाईंको साथी होइन, अपमानित व्यक्तिकहाँ जानुपर्छ (मत्ती १८:१६)।

"मेरा भाइहरू हो, यदि तिमीहरूमध्ये कोही सत्यबाट तर्किन्छ र कसैले उसलाई फिर्ता ल्याउँछ भने, उसलाई थाहा होस् कि जसले पापीलाई उसको भटकबाट फिर्ता ल्याउँछ उसले उसको प्राणलाई मृत्युबाट बचाउनेछ र धेरै पापहरू ढाक्नेछ" (याकूब 5:19- २९)।

"सबैभन्दा ठूलो कुरा, एकअर्कालाई उत्कटतापूर्वक प्रेम गर, किनकि प्रेमले धेरै पापहरू ढाक्छ" (१ पत्रुस ४:८)।

परमेश्वरका जनहरूले आफ्ना भाइहरूलाई कहिलेकाहीं चरम दण्डको रूपमा देखा पर्न सक्ने अवस्थामा सच्याउनुपर्छ। "पुरानो खमिरलाई सफा गर्नुहोस्" (१७) "भाइको नाम लिने जो कोहीसँग संगत नगर्नुहोस् यदि ऊ दोषी छ भने" (पद ११) [पापको अभ्यास]। सम्पूर्ण मण्डली, भेला भएकाहरूले उहाँलाई व्यक्तिगत रूपमा सामना गर्न आवश्यक छ, पत्र, इ-मेल, टेक्स्ट सन्देश, ट्वीट, फोन कल वा सार्वजनिक घोषणाद्वारा होइन। यो एल्डरहरूको समस्या होइन यो सम्पूर्ण मण्डलीको समस्या हो र सबैले यसमा संलग्न हुनुपर्दछ (१ कोरिन्थी ५ र मत्ती १८:१७)।

के संग संगठित वा entail संग कम्पनी राख्दैन? के यो टाढिने, नबोल्ने, सहयोग नगर्ने, परिवारसँग भेला हुन नदिने, खान नपाउने वा सुत्न नदिने र घनिष्ठ संगत बन्द गर्ने हो? अनुशासनको उद्देश्य भाइहरू र परमेश्वरसँग मेलमिलापको लागि कार्यमा परिवर्तन ल्याउनु हो। कुनै पनि प्रकारको सङ्गठनले सञ्चारलाई रोक्दैन जसले गर्दा अनुशासनात्मक कारबाहीको उद्देश्यलाई पराजित गर्दछ। सबै घनिष्ठ साथी बन्द गर्दै; जस्तै, साम्प्रदायिक भोजन नखाने, अगापे भोजन, जब प्रभुको भोज मनाइएको थियो, उद्देश्य कार्य हो।

अनुशासनात्मक कार्यको सफलता

माथि उल्लेख गरिएझैं अनुशासनको उद्देश्य पापको अभ्यासबाट परिवर्तन र ईश्वरसँग मेलमिलाप गराउनु हो। पश्चात्ताप पछि सभाको कार्य महत्वपूर्ण छ। पावलको सल्लाहलाई पुनः पढ्नुहोस् "तर यदि कसैले दुःख दिएको छ भने, उसले मलाई दुःख दिएको छैन। केही हृदयसम्म - म यसलाई धेरै जोड दिन चाहन्न - यसले तपाईं सबैलाई असर गरेको छ। बहुसंख्यकले दिएको यो सजाय यस्तो मानिसको लागि निकै कठोर छ। त्यसोभए, उसलाई माफ गर्नुहोस् र सान्त्वना दिनुहोस्, अन्यथा ऊ आफ्नो अत्यधिक शोकमा डुबेछ। त्यसैले म उहाँलाई आफ्नो प्रेमको आश्वासन दिन आग्रह गर्दछु" (२ कोरिन्थी २:५-८)। प्रेमले उसलाई आफू दोस्रो दर्जाको क्रिस्चियन भएको महसुस गर्नबाट रोक्छ। उहाँ फर्कने सेवक हुनुहुन्छ। उहाँको प्रभुले उहाँ राज्यमा कामदार भएको चाहनुहुन्छ। अन्य सबै इसाईहरूले उहाँलाई परमेश्वरको विश्वासी र उत्पादक सेवक बन्न प्रोत्साहन र सहयोग गर्नुपर्छ।

जानाजानी पाप

के पाप गर्ने अभ्यास र जानाजानी पापमा कुनै भिन्नता छ? के यो असम्भव छ कि जसले या त गर्दछ परमेश्वरमा पुनर्स्थापित हुन? हिब्रू 10:26. "किनकि यदि हामीले सत्यको ज्ञान पाएर जानाजानी (जानाजानी) पाप गरिरह्यौं भने, पापको लागि बलिदान बाँकी रहँदैन।"

यूहन्ना 8:34 "येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो - 'साँचो, साँचो, म तिमीहरूलाई भन्छु, पाप गर्ने हरेक पापको दास हो।'

के प्रलोभनमा समर्पण गर्दा कसैलाई दास बनाउँछ वा पाप गर्ने अभ्यासले उसको हैसियत निर्धारण गर्छ? यो उपज होइन तर पापको अभ्यास, जारी राख्ने इच्छा र परिवर्तन गर्न अस्वीकार, जसले पापको दासत्व उत्पन्न गर्दछ। यो एक जीवनशैली हो। यसरी सन्तहरूसँग भेला हुँदा; पश्चात्ताप नगर्ने पापीहरूलाई तिनीहरूको साम्प्रदायिक भोजन (अगापे भोजन वा प्रेम भोज) प्रभुको टेबुलबाट खाने बेलामा अलग्गै राखिएको छ, तिनीहरूको क्षमाको लागि दिइएको ख्रीष्टको रगतको बलिदानको सम्झना गराउने कार्य।

प्रश्नहरू

1. चर्च अनुशासनको उद्देश्य एक भाइलाई परमेश्वरसँग मेलमिलापमा ल्याउनु हो।

T. ___ F. ___

2. जब एक भाइले तपाईंको विरुद्ध पाप गर्दछ तपाईंको सम्बन्ध पुनर्स्थापित गर्ने प्रारम्भिक प्रक्रिया के हो?

a. ___ आफ्ना साथीहरूलाई लिएर उहाँको सामना गर्नुहोस्

b. ___ मण्डलीका एल्डरहरूलाई भन्नुहोस्

c. ___ सम्पूर्ण मण्डलीलाई बताउनुहोस् ताकि तिनीहरूले फेलोशिप फिर्ता लिन सकून्

d. ___ उहाँकहाँ जानुहोस् र शान्तपूर्वक समस्या बारे छलफल गर्नुहोस्

3. पश्चात्ताप गर्न इन्कार गर्ने पापी भाइसँग संगत नगर्नु भनेको कुनै पनि प्रकारको सम्पर्क नगर्नु हो।

T. ___ F. ___

4. परमेश्वरलाई त्यागेका भाइले पश्चात्ताप गरेर फर्कदा मसीहीले के गर्नुपर्छ?
  - a. ___ स्वागत छ तर उसको काममा प्रतिबन्ध लगाउनुहोस्
  - b. ___ उहाँलाई स्वागत छ तर थोरै संगति छ
  - c. ___ उहाँलाई स्वागत गर्नुहोस् र उहाँलाई शरीर भित्र उहाँको लागि केही कार्य फेला पार्न प्रोत्साहन दिनुहोस्।
5. जानाजानी पाप गरिरहने मसीहीको लागि कस्तो बलिदान उपलब्ध छ?
  - a. ___ ख्रीष्ट
  - b. ___ कुनै पनि छैन

बाइबलीय उपासनाको विश्लेषण^१

"पूजा" शब्द प्रायः ढिलो फेसनमा प्रयोग गरिन्छ, विभिन्न अवस्थाहरूमा लागू गरिँदै र धेरै अर्थहरू बोकेर। सायद उपासना शब्दको शास्त्रीय प्रयोग र धार्मिक गतिविधिका केही अनुष्ठानात्मक रूपहरूद्वारा अनजाने रूपमा परिभाषित गरिएको छ। व्यक्तिहरूलाई उपासनाको बाइबलीय अवधारणा, यसको स्वतन्त्रता र अभिव्यक्तिको सम्भावित रूपहरू बारे सचेत हुन आवश्यक छ।

ऐतिहासिक रूपमा बोल्ने मानिसहरू ताराहरूमा भरोसा गर्न, काल्पनिक स्वर्गीय व्यक्तित्वहरूलाई श्रद्धांजलि दिन, सूर्यलाई उपहार दिन र प्रकृतिका केही शक्तिशाली तत्वहरूलाई चित्र जान्छन्। यहूदीहरूका आफ्ना यहोवा, इसाईहरूलाई आफ्ना ख्रीष्ट, बौद्धहरू आफ्ना बुद्ध, मुस्लिमहरू आफ्ना अल्लाह हुनुहुन्छ। सबै अवस्थामा जनताको व्यवहारलाई आंशिक रूपमा श्रद्धा, सम्मान, सम्मान, दासता र समर्पणका रूपमा व्याख्या गरिएको छ।

स्वीकार्य उपासनाको सन्दर्भमा परमेश्वरले आफूलाई कसरी प्रकट गर्नुभयो भनेर निर्धारण गर्न धेरै शास्त्रहरूमा विचार गरिनेछ। पुरानो नियमको समीक्षा पहिले सञ्चालन गरिनेछ, त्यसपछि मानिसको हृदय र अन्तमा नयाँ नियम सन्दर्भहरूको समीक्षा। यस अध्ययनलाई संक्षेपमा, हाम्रो क्षमताको उत्तममा, ईश्वरद्वारा मान्यता प्राप्त उपासनाको अर्थको रूपमा समाप्त गरिनेछ।

पुरानो नियमको समीक्षा

पुरानो नियमको सन्दर्भमा उपासनाका तत्वहरूमा अन्तरदृष्टि धेरै प्रमुख पात्रहरूको अध्ययनबाट प्राप्त गरिनेछ। व्यक्तित्वहरू जसलाई तल विस्तृत रूपमा विचार गरिनेछः केन र हाबिल, नूह, अब्राम, मोशा र हारून, डेभिड, हिजकियाह र हन्ना।

कयिन र हाबिलको अनौठो प्रस्तावहरूले आराधनाका कार्यहरूलाई दृढताका साथ सुझाव दिन्छ, यद्यपि कयिनले थाहा पाएको थियो कि उसको उपहारलाई प्रभुले सम्बोधन गर्नुभएन। हाबिलको प्रस्ताव स्वीकार गरियो। कयिनको प्रस्ताव अस्वीकार गरियो। उत्पत्तिको विवरणबाट, पाठकलाई विचार गर्न छोडिएको छ कि घटकहरू अनाधिकृत थिए वा कयिनको मनोवृत्ति वा व्यक्तिगत चरित्र जस्ता अन्य चीजहरूले उसको उपहार स्वीकार गर्नबाट रोकेको थियो (उत्पत्ति ४:३-७)। प्रेरित पावलले हिब्रू ११ मा यस घटनाको बारेमा टिप्पणी गरे जहाँ उनले भने कि विश्वासको कारणले हाबिलको बलिदान कयिनको भन्दा राम्रो थियो।

नूहको बारेमा, उत्पत्ति ६-१० ले बताउँछ कि उसले प्रभुको नजरमा अनुग्रह पाएको थियो र परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै आज्ञाकारी थिए। जहाज छोडेर नूहले परमेश्वरको लागि एउटा वेदी बनाए र उहाँलाई वेदीमा होमबलि चढाए। जेनेसिसका लेखक भन्छन् कि प्रभुले यी प्रस्तावहरूलाई अनुकूल तरिकामा महसुस गर्नुभयो र परिणामस्वरूप उहाँले इन्द्रेणीको करार स्थापना गर्नुभयो।

अब्रामले पनि परमप्रभुलाई होमबलि चढाए। उत्पत्ति २२ मा उनको छोरा इसहाकको भेटी केही विशेष थियो। अब्रामले विशेष निर्देशनहरू पाए र तिनले ती पालन गरे। तथापि, हाम्रो लागि महत्वपूर्ण कुरा के हो भने, अब्रामले इसहाकलाई आफ्नो कार्यलाई उपासनाको रूपमा परिभाषित गरे।

थप जानु अघि ध्यान दिनुहोस् कि माथि उल्लिखित उदाहरणहरूमा, पूजामा आज्ञाकारिता, भेटीहरूको प्रस्तुति, विशेष श्रद्धा र विश्वासका तत्वहरू थिए।

यहूदी मानिसहरूको इतिहास र मोशा र हारूनको नेतृत्वमा मिश्रको भूमिबाट तिनीहरूको ठूलो पलायनको इतिहास प्रस्थानको पुस्तकमा पाइन्छ। पाठकलाई अखमिरी रोटीको चाड र निस्तार चाडको लागि परिचय गराइन्छ। मोशाले मानिसहरूलाई सिकाए: "अनि तपाईंले यो घटनालाई तपाईं र तपाईंका छोराछोरीहरूको लागि एक नियमको रूपमा पालन गर्नुहुनेछ।" त्यसपछिका वर्षहरूमा निस्तार-

^१ बाइबलीय उपासनाको विश्लेषणको लेखक - पुरानो नियमको समीक्षा अज्ञात रहन चाहन्छ।

चाडको संस्कारलाई प्रभुलाई "निस्तार-चाडको बलिदान" भनेर व्याख्या गरिनु पर्ने थियो; मूल निस्तार-चाडको बलिदानलाई सन्दर्भ गर्ने बलि। धर्मशास्त्रले भन्छ: "अनि मानिसहरूले निहुरिएर आराधना गरे" (प्रस्थान १२:२७)।

मोशाले प्रभुबाट यहूदी नागरिक र धार्मिक कानूनको आधारको रूपमा सेवा गर्ने आज्ञाहरूको एक श्रृंखला प्राप्त गरे। प्रख्यात दश आज्ञाहरूमा समावेश गरिएको निम्न थियो: "तिमीहरूले अरू देवताहरूको पूजा नगर्नु" (प्रस्थान २०)। यो आज्ञाले भगवानको तीव्र ईर्ष्यालु ध्यान, दासता र कुनै पनि समानताका देवताहरू र मूर्तिहरूलाई दिइने श्रद्धालाई झल्काउँछ। यहाँको निष्कर्ष यो हो कि भगवानले दासत्व र भक्तिलाई पूजासँग बराबरी गर्नुभयो। यो निष्कर्षलाई प्रस्थान ३२:८ को घटनाहरूमा अझ बलियो बनाइएको छ जहाँ परमप्रभुका शब्दहरूमा: "तिनीहरूले आफ्नो लागि पल्लिएको बाछो बनाए, र त्यसलाई पूजा गरे र त्यसलाई बलिदान दिए र भने (घोषणा गरे), यो तपाईंको ईश्वर हो। हे इस्राएल, जसले तिमीलाई मिश्र देशबाट ल्याउनुभयो।"

प्रस्थान ३४ मा मोशाले प्रभुसँग कुराकानी गरिरहेको र "पृथ्वीतिर निहुरिएर आराधना गरेको" पाइन्छ। यस उदाहरणमा आराधनामा इजरायली राष्ट्रको तर्फबाट नम्रताको भावनाको साथमा प्रभुलाई प्रार्थना गरिएको निवेदन समावेश थियो। प्रस्थान ३४ मा करारको व्यवस्था पनि समावेश छ- जसमा उपासना समावेश छ।

आराधनाका अन्य पक्षहरू प्रस्थान ३५:२१ मा दिइएको छ। मानिसहरूलाई अभयारण्यको निर्माणको लागि उपहार र श्रमहरू योगदान गर्न आदेश दिइएको थियो। "अनि सबै जसको हृदयले उसलाई उत्तेजित गर्यो र जसको आत्माले उसलाई उत्प्रेरित गर्यो सबै आए र भेट हुने पालको कामको लागि र यसको सबै सेवा र पवित्र वस्तुको लागि प्रभुको योगदान ल्याए।" यहाँ जोड आध्यात्मिक संलग्नता र ग्रहणशील हृदयमा छ।

मोशाको जीवनकालभरि उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई परमप्रभुबाट दिइएका नियमहरू, विधिहरू, आज्ञाहरू र नियमहरू पालन गर्न आग्रह गर्नुभयो। आज्ञापालन, प्रार्थना, सेवा, भक्ति, प्रदर्शन समर्पण, प्रसाद, अनुष्ठान गतिविधिहरू र उत्तेजित हृदय र आत्माहरू पूजाको दायरा भित्र पहिचान गर्न सकिन्छ। उपरोक्त सन्दर्भहरूले उपासनाका यी तत्वहरूलाई औपचारिक र अनौपचारिक दुवै रूपमा चित्रण गर्दछ। Deuteronomy ३० मा रेकर्ड गरिएको आफ्नो सारांशमा मोसेसले उपासनाको लागि एकदमै सान्दर्भिक भिन्नता प्रस्तुत गर्दछ; आशीर्वाद संग जीवन वा श्राप संग मृत्यु। अर्को शब्दमा, आराधनालाई निरन्तर र जीवन शैलीमा केन्द्रित भएको चित्रण गरिएको थियो।

पुरानो नियममा उपासनाका अन्य उदाहरणहरू प्रशस्त मात्रामा छन् एकलाई यो तथ्य हेर्नको लागि दाऊद, सोलोमन, दानियल र अन्य धेरैजनाका शब्दहरू विचार गर्न आवश्यक छ। पुरानो नियमको उपासनाको वरपरको इतिहासको अन्तरदृष्टि प्राप्त गर्ने हाम्रो प्रयासमा पुरानो नियमका केही थप शास्त्रहरू मात्र उद्धृत गरिनेछ।

भजन २:११ मा दाऊदले मानिसहरूलाई आदरका साथ आराधना गर्न, काँदै आनन्दित हुन निर्देशन दिए। भजन ८६ मा रेकर्ड गरिएको प्रार्थनामा दाऊदले परमेश्वरको नाउँको महिमा गर्नु भनेको आराधना गर्नु हो भन्नुहुन्छ। दाऊदले भजन ९५ मा प्रभुको प्रशंसा गर्न मानिसहरूलाई आग्रह गरे: "हे, आउनुहोस्, हामी परमप्रभुको लागि आनन्दको गीत गाऊ; ... उहाँको उपस्थितिको सामु धन्यवादसहित आउनुहोस्; हामी उहाँलाई भजनको साथ खुशीसाथ कराऔं ... आउनुहोस्, आराधना गरौं। निहुरौं, हाम्रा सृष्टिकर्ताको सामु घुँडा टेकौं।"

दाऊद र सुलेमानपछि इस्राएलका धेरै राजाहरूले परमप्रभुको दृष्टिमा ठीक गरेनन्। तिनीहरूले मोशाद्वारा दिइएको परमप्रभुको व्यवस्थाको पुस्तकलाई बेवास्ता गरे। तथापि, त्यहाँ दुई राजाहरू थिए जसले प्रभुको मार्गहरू पुनर्स्थापित गर्ने प्रयास गरे। तिनीहरूले अग्ला ठाउँहरूमा भएका मूर्तिहरूलाई भत्काए र मानिसहरूलाई परमप्रभुको सामु आफूलाई अर्पण गर्न सिकाए। राजा हिजकियाह र राजा योशियाह परमेश्वरलाई आफ्नो समर्पण र उचित उपासनाको नवीकरणमा, विशेष गरी निस्तार-चाडको उपासनाको सन्दर्भमा भिन्न छन्। ॥ इतिहास २९ ले निस्तार चाडको अध्यादेश पुनर्स्थापनाको सन्दर्भमा राजा हिजकियाहका गतिविधिहरू वर्णन गर्दछ। यस अवसरमा निस्तार चाडको उपासनामा समावेश थियो: होमबलि, तुरही (अर्थात्, दाऊदको यन्त्रहरू सहित), सभाले पूजा गर्दा कोरसका गीतहरू, नम्रताको प्रदर्शन - झुक्नु, र प्रशंसा र आनन्दका गीतहरू। राजा जोशियाहका अनुभवहरू २ इतिहास ३४ र ३५ मा पाइन्छ। अध्याय ३४ को पद ३१ राजा जोशियाहले परमप्रभुसँग गरेको करारलाई रेकर्ड गर्दछ: "उहाँका आज्ञाहरू र उहाँका साक्षीहरू र उहाँका नियमहरूलाई आफ्नो सारा हृदय र आफ्नो सारा प्राणले पालन गर्न।"

पहिलो शमूएलको अध्याय १ ले हन्नाको बारेमा एउटा मन छुने कथा वर्णन गर्दछ। उनको गर्भ बन्द भइसकेको थियो, र उनले आफ्नो पीडा हेर्न र उनको सम्झना गर्न प्रभुलाई बिन्ती गरिन्। हन्नाको उपासनामा बलिदान, तीव्र प्रार्थना र भाकल समावेश थियो। उनले भनिन्, "मैले मेरो प्राण परमप्रभुमा खन्याएँ" (१ शमूएल १:१५)। बाइबलले बताउँछ कि प्रभुले उनलाई सम्झनुभयो र उनले बच्चा (शमूएल) प्रभुलाई दिने उनको भाकल सम्झनुभयो।

अब माथिका सबै उदाहरणहरूमा, केही विशेषताहरू प्रकट भएका छन् र पुरानो नियमको सिमाना भित्र प्रभुको आराधनाको रूपरेखा बनाउँछन्।

संक्षेपमा, निम्न तत्वहरू अवलोकन गर्न सकिन्छ:

- आज्ञाकारिता (विशिष्ट र सामान्य आदेशहरूमा)
- प्रसाद को प्रस्तुति
- विशेष श्रद्धाञ्जली कार्यहरू
- सञ्चार (सीधा र प्रार्थना मार्फत)
- अनुष्ठान (विशिष्ट उदाहरण उद्धृत निस्तार चाड स्मारक थियो)
- दासता र भक्ति
- योगदान (उपहार र श्रम)
- आध्यात्मिक संलग्नता
- श्रद्धा
- भगवानको नामको महिमा
- तुरहीको साथमा गीतहरू
- कोरसका गीतहरू, प्रशंसा र आनन्दका गीतहरू
- नम्रता
- कसम

यी तत्वहरूलाई औपचारिक र अनौपचारिक दुवै पक्षहरूमा ढालिएको थियो र पूजाको रूपमा पहिचान गरिएको थियो। औपचारिक अंशहरू प्रभुद्वारा आज्ञा गरिएको अनुष्ठान गतिविधिहरूमा पाइन्छ; जस्तै वेदीहरूमा होमबलि चढाउने र पहिलो करार वरपरका नियमहरू पालन गर्ने। हिब्रू ९:१ मा पावलले पहिलो करारको औपचारिकताहरूमा टिप्पणी गर्छन्: "पहिलो करारमा ईश्वरीय आराधना र पार्थिव पवित्रस्थानको नियमहरू थिए" र पद ९ मा "जसअनुसार उपहार र बलिदानहरू चढाइन्छ जसले उपासकलाई सिद्ध बनाउन सक्दैन। विवेक।" अनौपचारिक भाग प्रभुलाई मनपर्ने जीवन सञ्चालन गर्न हृदयको संलग्नतामा प्रतिबिम्बित थियो। मोशाले दिमागको उचित मनोवृत्ति दिनुभयो: "मैले जीवन र मृत्यु, आशीर्वाद र श्राप तपाईंको अगाडि राखेको छु। त्यसैले जीवनलाई छनोट गर्नुहोस्। तिमी बाँच्न सक्छौ,

मानिसको हृदय

तब परमेश्वरले भन्नुभयो, "मानिसलाई हाम्रो स्वरूपमा, हाम्रो प्रतिरूपमा बनाऔं, र तिनीहरूले ... सारा पृथ्वीमा शासन गरौं ... त्यसैले परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो, परमेश्वरको स्वरूपमा उहाँले उसलाई सृष्टि गर्नुभयो (उत्पत्ति १:२६- 7 NIV) प्रभु परमेश्वरले मानिसलाई जमिनको धूलोबाट बनाउनुभयो र उसको नाकमा जीवनको सास फुकिनुभयो, र मानिस जीवित प्राणी (नेफेश) भयो [आत्मा - KJV र ASV] (उत्पत्ति 2:7 NIV) ।

तसर्थ, ईश्वरको सृष्टिले मानिसलाई 'आदम' भनिन्छ, एक जीवित प्राणी बन्यो - भावना, इच्छा, भावना, मन, आत्मा र शासन गर्ने क्षमता, प्रभुत्व र निर्णयहरू भएको सृष्टि।

परमेश्वरले दाऊदलाई मेरो आफ्नै हृदयको मानिस भनेर उल्लेख गर्नुभयो (प्रेरित १३:२२)।

फरिसीहरूले सबैभन्दा ठूलो आज्ञाको बारेमा प्रश्न गर्दा येशूले जवाफ दिनुभयो: "'परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदय [Ilebab (OT) kardía (NT)] र आफ्नो सारा प्राण [nephesh (OT); psucheé (NT)] र आफ्नो सम्पूर्ण दिमागले' [me`od (OT) dianoía (NT) बल वा शक्ति] {व्यवस्था ६:५ बाट उद्धृत। यो पहिलो र सबैभन्दा ठूलो आज्ञा हो। र दोस्रो यो जस्तै हो: 'आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर।' {लेवीटिकस १९:१८ बाट उद्धृत। सबै व्यवस्था र अगमवक्ताहरू यी दुई आज्ञाहरूमा झुण्डिएका छन्" (मत्ती २२:३७-४०)।

पावलले प्रचारको सन्दर्भमा भनेका छन्, "तर तिनीहरू सबैले सुसमाचारलाई मानेका छैनन्। किनकि यशैयाले भनेका छन्, 'प्रभु, हाम्रो खबर कसले पत्यायो?' त्यसोभए विश्वास सुनेर आउँछ, र परमेश्वरको वचन सुनेर। तर म भन्छु, के तिनीहरूले सुनेका छैनन्? हो साँच्चै: 'तिनीहरूको आवाज सारा पृथ्वीमा पुगेको छ, र तिनीहरूका वचनहरू संसारको छेउछाउमा पुगेका छन्' (रोमी १०:१६-१८)।

सुनुवाइमा पढाइ समावेश हुन सक्ने हुनाले, त्यसमा लेखकबाट पाठकलाई जानकारी पठाइन्छ, जसरी बोलेको हुन्छ। तसर्थ, सुनुवाइमा श्रवण वा दृश्यात्मक रूपमा जानकारी प्राप्त गर्नु समावेश छ। तर विश्वासमा माथिको स्पष्ट रूपमा सुन्नु वा पढ्नु भन्दा बढी समावेश छ। तसर्थ, विश्वास, श्रवण, ज्ञान र समझ प्राप्त गर्न भन्दा बढी चाहिन्छ। वास्तवमा, विश्वासी विश्वास उत्पन्न गर्नको लागि एक व्यक्तिको हृदयमा

केहि हुनुपर्दछ (शारीरिक रक्त पम्प होइन) जसले कुनै प्रकारको कार्यको कारण बनाउँछ। "वास्तवमा, जब गैर-यहूदीहरू, जोसँग व्यवस्था छैन, जब प्राकृतिक रूपमा कानूनले आवश्यक पर्ने कुराहरू गर्दछ, सायद न्याय, दया, नम्रता र विश्वासयोग्यता, तिनीहरूसँग कानून नभए तापनि तिनीहरू आफैंको लागि एक कानून हुन्, किनकि तिनीहरूले देखाउँछन्। कि व्यवस्थाका आवश्यकताहरू तिनीहरूको हृदयमा लेखिएका छन्, तिनीहरूको अन्तस्करणले पनि गवाही दिन्छ,

त्यसोभए, मानिसको हृदय के हो? के यो उसको दिमाग, बुद्धि, विचार प्रक्रिया, भावनाको सीट, भित्री आत्म, विवेक, आत्मा वा मानव मस्तिष्क (कम्प्यूटर जस्तै ठूलो आन्तरिक भण्डारण भएको केन्द्रीय प्रोसेसर) हो?

नयाँ बाइबल डिक्शनरीबाट "हृदय" को निम्न वर्णन र परिभाषा पाउन सकिन्छ। पुरानो नियममा हिब्रू शब्दहरू leb र lebāb विभिन्न अर्थहरूमा प्रयोग गरिन्छ।

a भौतिक वा लाक्षणिक ('बिच'; २९ पटक)।

b व्यक्तित्व, भित्री जीवन वा चरित्रसामान्यमा (२५७ पटक, उदाहरण ९:१४; १ सा. १६:७; उत्पत्ति २०:५)।

गचेतनाको भावनात्मक अवस्था, फराकिलो दायाँमा पाइन्छ (166 पटक); नशा (1Sa.25:36); खुशी वा दुःख (Jdg. 18:20; 1Sa. 1:8); चिन्ता (१सा. ४:१३); साहसर डर (Gn. 42:28); प्रेम (2Sa. 14:1)।

c बौद्धिक गतिविधिहरू (204 पटक); ध्यान (प्रस्थ. 7:23); प्रतिबिम्ब (Dt. 7:17); स्मृति (Dt. 4:9); समझ (१ राजा ३:९); प्राविधिक सीप (पूर्व २८:३) (पछिल्लो दुई = rsv मा 'मन')।

e इच्छा वा उद्देश्य (१९५ पटक; १ सा. २:३५), यो शब्दको सबैभन्दा विशेषता प्रयोग मध्ये एक हो। (H. Wheeler Robinson)

नयाँ नियममा ग्रीक शब्द कार्डिया प्रयोग गरिएको छ। "यो (हृदय) गर्छ यसको भौतिक सन्दर्भलाई पूर्ण रूपमा नगुमाउनुहोस्, किनकि यो 'मासु' (२ कोरिन्थी ३:३) ले बनेको हो, तर यो इच्छाको आसन हो (जस्तै मार्का ३:५), बुद्धिको (जस्तै, मार्का २)। :6, 8), र भावनाको (जस्तै, Lk 24:32)। यसको मतलब यो हो कि 'हृदय' NT शब्दहरूको सबैभन्दा नजिक आउँछ कुल 'व्यक्ति' को अर्थ हो" {पूरा मानिस – (rd)} (सी. राइडर स्मिथ)।

"हिब्रूहरूले वस्तुनिष्ठ, वैज्ञानिक पर्यवेक्षकको सट्टा व्यक्तिपरक अनुभवको सन्दर्भमा सोचेका थिए, र यसैले अति-विभागीकरणको आधुनिक त्रुटिबाट जोगियो। यो मूलतः थियो सम्पूर्ण मानिस, उनका सबै विशेषताहरू सहित, शारीरिक, बौद्धिक र मनोवैज्ञानिक जसको बारेमा हिब्रूले सोचेको र बोलेको थियो, र हृदयलाई यी सबैको लागि शासन केन्द्रको रूपमा कल्पना गरिएको थियो। यो हृदय हो जसले मानिस, वा जनावरलाई बनाउँछ, र उसको सबै कार्यहरू नियन्त्रण गर्दछ (Pr. 4:23)। चरित्र, व्यक्तित्व, इच्छा र दिमाग आधुनिक शब्दहरू हुन् जुन सबैले यसको बाइबलीय प्रयोगमा 'हृदय' को अर्थलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ।

"यहोवा प्रत्येकको हृदय जान्नुहुन्छ र बाहिरी रूपबाट धोका दिनुहुन्न (१ Sa. 16: 7), तर एक योग्य प्रार्थना हो, यद्यपि, उहाँले हृदय खोज्नुपर्छ र जान्नुपर्छ (भजन 139:23), र सफा हुन्छ (भजन ५१:१०)। एक 'नयाँ हृदय' दुष्टहरूको लक्ष्य हुनुपर्छ (Ezk. 18:31), र यसको मतलब यो हुनेछ कि परमेश्वरको व्यवस्था अब केवल बाह्य मात्र होइन तर 'हृदयमा लेखिएको' हुनुपर्छ र यसलाई शुद्ध बनाउनु पर्छ (Je. 31: ३३)।

"यसैले, यो हो कि हृदय, सबै इच्छाहरूको वसन्त, सुरक्षित हुनुपर्छ (Pr. 4:23), र शिक्षकको उद्देश्य आफ्नो विद्यार्थीको मनलाई सही बाटोमा जिब्रोहोस् (Pr. 23:26)।

"यो शुद्ध हृदयमा छ जसले परमेश्वरलाई देख्छ (Mt. 5:8), र यो विश्वासद्वारा हृदयमा ख्रीष्टको वासद्वारा नै सन्तहरूले बुझ्न सक्छन्। परमेश्वरको प्रेम (एफि. 3:17)" (नयाँ बाइबल शब्दकोश, इन्टर-विश्वविद्यालय प्रेस, टिन्डेल हाउस पब्लिशर्स, इंक)।

मानव मस्तिष्क सबै मानव गतिविधिहरूको लागि नियन्त्रण केन्द्र हो। यसको सबै कार्यहरू एकसाथ लिँदा सम्पूर्ण मानिस, व्यक्ति अर्थात्:

- भौतिक खण्ड जसले महत्त्वपूर्ण शारीरिक कार्यसँग सम्बन्धित सबै डेटा र जानकारीहरू प्रशोधन गर्दछ।
- मानसिक भाग मस्तिष्कको त्यो भाग हो जस्तो देखिन्छ जसले तथ्य र अन्य बाह्य जानकारीहरू प्रशोधन, विश्लेषण, क्रमबद्ध, तुलना, भण्डारण र निर्णय लिनको लागि आवश्यक पुनः प्राप्त गर्दछ र यसलाई बौद्धिक खण्ड भनिन्छ।
- भावनात्मक र आध्यात्मिक खण्डलाई प्रायः हृदय, भित्री मानिस वा भावनाको सीट भनिन्छ। यहाँ प्रेम, घृणा, डर, साहस, विश्वास, सत्यनिष्ठा, विवेक, चरित्र र भावनाहरू भेटिन्छन्। यो ध्यान दिनुपर्छ कि व्यक्तिको विवेकलाई विभिन्न नैतिक मापदण्डहरू स्वीकार गर्न प्रशिक्षित गर्न सकिन्छ, व्यक्तिको चरित्र राम्रो वा खराब हुन सक्छ र व्यक्तिको भावना ज्ञान र तथ्यहरूको सट्टा विचार वा विश्वासमा आधारित हुन सक्छ।

निष्कर्ष

हृदय भनेको मानिसको त्यो भाग हो जुन ईश्वरको प्रतिरूपमा सृष्टि गरिएको हो र सबै भौतिक हुन सक्दैन। मानिसले आफ्नो हृदयलाई राम्रो वा खराबको लागि तालिम दिन सक्छ। मानिसको आराधना गर्ने भन्ने मनमा छ। येशूले लूका १७:२०-२१ मा भन्नुभयो”

परमेश्वरको राज्य तपाईंको सावधानीपूर्वक अवलोकनको साथ आउँदैन, न त मानिसहरूले भन्नेछन्, 'यो यहाँ छ' वा 'त्यहाँ छ, किनभने परमेश्वरको राज्य तपाईं भित्र छ।”

मानिसको उपासना वास्तविक र वास्तविक हुनुपर्छ; आत्मा र सत्य र भावना र भावना संग। कुनै पनि गतिविधि जुन केवल "आदेश पालन" गर्न वा केहि कथित आवश्यकता "पूर्ति" गर्न को लागी गरिन्छ, आफ्नो मुक्ति कमाउने प्रयासमा एक कर्मकाण्ड अभ्यास जस्तो देखिन्छ। हृदयको सन्दर्भको लागि परिशिष्टको पुस्तकमा परिशिष्ट १ र २ हेर्नुहोस्। [मानिसको हृदय बाइबलीय उपासनाको विश्लेषणको अंश होइन।]

नयाँ नियमको समीक्षा^६

त्यहाँ नयाँ नियमका धेरै खण्डहरू छन् जसले उपासनाका केही पक्षहरूलाई प्रत्यक्ष रूपमा सन्दर्भ गर्दछ। यिनीहरूलाई प्रारम्भिक रूपमा उपासनालाई परिभाषित गर्ने तत्व वा विशेषताहरू पहिचान गर्ने उद्देश्यका लागि विचार गरिनेछ। यी धेरैजसो विशेषताहरू सकारात्मक प्रकृतिका हुनेछन्, तर केही विभिन्न परिदृश्यहरूको नकारात्मक आलोचनाबाट उत्पन्न हुनेछन्। नकारात्मक पूजाका धेरै उदाहरणहरू अध्ययन गरिएका छन्। अन्तमा, हामीले कुन उपासना संरचनाहरू, यदि कुनै हो भने, धर्मशास्त्रबाट स्पष्ट छ भनेर निर्धारण गर्न आवश्यक छ।

नयाँ नियमको उपासनाका तत्वहरू

पुरानो नियमका शास्त्रहरूको सन्दर्भमा हाम्रो उपासनाको समीक्षाले धेरै तत्वहरू प्रकट गर्दछ। क्रिस्चियन धर्म पुरानो नियमको भविष्यवाणीको पूर्ति भएको हुनाले र पुरानो नियमका धर्मशास्त्रहरू सिद्धान्तको उद्देश्यका लागि, धार्मिकताको तालिमको लागि, हाम्रा लागि उदाहरणका रूपमा दिइएको हुनाले (१ कोरिन्थी १० र २ तिमोथी ३: एल६), हामीले केही नयाँ कुराहरूको आशा गर्नुपर्छ। आराधनाको विशेषतामा टेस्टामेन्ट रिडन्डन्सी। अर्कोतर्फ यहूदीहरूले मान्यता दिए कि ईसाई उपासना व्यवस्था र तिनीहरूको परम्परामा पाइने भन्दा फरक थियो "यस मानिसले मानिसहरूलाई व्यवस्थाको विपरीत परमेश्वरको उपासना गर्न मनाउँछ" (प्रेरित १३:१८)।

उदाहरणको रूपमा, हामीले कुनै चीज वा व्यक्तित्वको सेवालालाई पुरानो नियमको दृष्टिकोणबाट उपासनाको रूपमा स्थापित गरेको भेट्टाउँछौं, चाहे मूर्तिहरू वा प्रभुलाई। यो विशेषता नयाँ नियमका शिक्षाहरूमा पनि समावेश गरिएको छ। ख्रीष्टले मत्ती ४:१० मा जस्तै ठीकसँग निर्देशित सेवामा बलियो जोड दिनुभयो; अर्थात्, शैतानलाई हप्काउनमा, ख्रीष्टले व्यवस्था ६:१३ उद्धृत गर्नुभयो - "तिमीले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आराधना गर्न र उहाँको मात्र सेवा गर्नु।" पावलले रोमी १२:११ मा जस्तै धेरै ठाउँमा सेवाको उल्लेख गरेका छन् - "लगनामा पछि नहट्ने, आत्मामा उत्कट, प्रभुको सेवा गर्ने। सेवाले उपासना हो तर विशेष रूपमा होइन। यसबाहेक, हाम्रो सेवालालाई गलत दिशामा लिन सकिन्छ र, जस्तै, अनुकूल हुन सक्दैन। प्रभुलाई।

यदि सेवालालाई ठीकसँग निर्देशित गर्न हो भने, विशिष्ट र सामान्य आज्ञाहरूको पालना पूजाको लागि धेरै आधारभूत हुनुपर्छ। ख्रीष्टले निम्न अनुभव गर्नुभयो: "उहाँ एक पुत्र हुनुहुन्थ्यो, उहाँले भोगेका कुराहरूबाट आज्ञाकारिता सिक्नुभयो" (हिब्रू ५.८)। कलस्सी १:१० मा पावलले "उहाँलाई सबै कुरामा खुशी पार्नु" आवश्यकताको बारेमा बताउँछन्। प्रदर्शित नम्रता नयाँ नियममा पनि पाइने आराधनाको एक वांछनीय विशेषता हो, जस्तै १ कोरिन्थी १४:२५ मा - "उनी आफ्नो अनुहारमा लड्नेछन् र परमेश्वरको आराधना गर्नेछन्।" यो खण्डले एक नयाँ विश्वासीलाई जनाउँछ जो दोषी ठहरिएको छ र जसले आदर र विस्मयको आवश्यकता महसुस गर्दछ।

यद्यपि, ख्रीष्टले सामरी महिला, यूहन्ना ४:२०f लाई आफ्नो प्रवचनमा उपासना गर्न नयाँ जोड दिनुभयो। उहाँले "यो पहाड" (सामरीहरूले यहूदीहरूले जस्तै सम्पदा दाबी गरे। तिनीहरूको पूजाको पहाड सम्भवतः व्यवस्था ११:२९ मा उल्लेख गरिएको माउन्ट गेरिजिम थियो) न त यरूशलेम (जहाँ यहूदीहरू भेला भएका थिए) मनपर्ने ठाउँ हो भनेर घोषणा गरेर परम्परालाई चुनौती दिए। पूजा। यसको सट्टा "अहिलेको समय हो, जब साँचो उपासकहरूले आत्मा र सत्यतामा पिताको आराधना गर्नेछन्; त्यस्ता मानिसहरूका लागि पिताले उहाँका उपासकहरू हुन खोज्नुहुन्छ। परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ र उहाँको उपासना गर्नेहरूले आत्मा र सत्यमा आराधना गर्नुपर्छ।" प्रभावकारी आराधना गर्नको लागि हामीले यहाँ के भन्न खोजेको हो भनेर बुझ्नुपर्छ। निस्सन्देह, भौतिक अर्थात् पूजास्थलमा भन्दा आध्यात्मिकतामा

^६बाइबलीय उपासनाको विश्लेषणको लेखक - नयाँ नियमको समीक्षा अज्ञात रहन चाहन्छ।

जोड दिइएको छ। साँचो उपासना साँचो हो, विश्वासयोग्य, इमानदारीका साथ - चाहेको वा मनपर्ने कुरा अनुरूप। आध्यात्मिक उपासनाले हृदय र आत्मालाई समावेश गर्दछ, जुन मानिसको भित्री भाग परमेश्वरको स्वरूपमा बनाइएको हुन्छ। यो अवधारणाले नीतिमा ठूलो परिवर्तनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; पावलले कोलोसियन चर्चलाई सिकाउनुभयो कि ख्रीष्टले पुरानो व्यवस्थालाई क्रुसमा ठोक्नुभयो।

यस रेखाको अर्को सन्दर्भ फिलिप्पी ३:३ हो। पावल भन्छन् कि क्रिस्चियनहरूले परमेश्वरको आत्मामा आराधना गर्छन् र ख्रीष्ट येशूको महिमा मानव परम्पराहरूमा विश्वास नगरी गर्छन्।

अब क्रिस्चियनहरूले तिनीहरूको व्यवहारलाई धर्मशास्त्रद्वारा पहिचान गरिएका वांछनीय विशेषताहरूसँग तुलना गरेर प्रभुको आत्माद्वारा अगुवाइ गरिँदै छन् कि छैनन् भनी मापन गर्न सक्षम छन्। पावलले रोम (अध्याय 12 र 13), गलातिया (अध्याय 5), एफिसस (अध्याय 4-6) र कलस्सी (अध्याय 3) मा मण्डलीहरूलाई लेखेका आफ्ना पत्रहरूमा आध्यात्मिक विशेषताहरूको सम्पूर्ण श्रृंखला सूचीबद्ध गर्दछ। यी खण्डहरू अझ अगाडि जान्छन् कि तिनीहरूले मानिसको तल्लो स्वभावका विशेषताहरू र आध्यात्मिक मानिसका विशेषताहरू बीचको भिन्नता प्रस्तुत गर्दछन्। पहिलेको मानिसको अभिलाषाबाट व्युत्पन्न हुन्छ; पछिल्लाहरू परमेश्वरसँग हिँड्ने इच्छाबाट उत्पन्न हुन्छन्। गलातियन पत्रमा पावलले प्रस्तुत गरेको रूपकले मानिस भित्रको आन्तरिक द्वन्द्वलाई चित्रण गर्दछ। रोमी ७ अनुसार पावल आफैले यो भित्री द्वन्द्वको अनुभव गरे।

क्रिस्चियन चरित्र प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य [स्थिरता, सहनशीलता, लगनशीलता] दया, भलाइ, विश्वासयोग्यता, कोमलता, आत्म-नियन्त्रण द्वारा वर्णन गरिएको छ। यी सबैले एक व्यक्तिलाई आत्मामा आराधना गर्न अनुमति दिन्छ किनभने तिनीहरूले हाम्रा प्रभुलाई आदर गर्छन्। ख्रीष्टियनहरूले परमेश्वरको अनुकरण गर्न, क्षमाशील स्वभावको, कोमल हृदयको, सुधारका शब्दहरू बोल्ने र आत्म-अनुशासन राख्नु पर्छ। रोमी १२:१ ले अन्तिम विवरण दिन्छ: "...आफ्नो शरीरलाई जीवित र पवित्र बलिदान दिनुहोस्, परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य, जुन तपाईंको आध्यात्मिक सेवा हो।"

पावलले आध्यात्मिक व्यवहारको कुरा गरिरहेका थिए, आराधनाको आत्मा, सांसारिक व्यवहारको विपरीत। त्यो हो, धैर्यसो मानिसहरूले एउटा आदर्श प्रस्तुत गरे जुन प्रभुको नजरमा प्रतिकूल थियो। क्रिस्चियनहरूको फरक आदर्श हुनुपर्छ। उनीहरूलाई परमेश्वरको आराधनाको भावनामा अलग राखिनेछ जुन निरन्तर छ र जसले सम्मान, दासता, आज्ञाकारिता, आदर, आदर, नम्रता, इत्यादि गुणहरू समावेश गर्दछ। तिनीहरू आत्माले भरिएका छन्, आफ्नो जीवन सञ्चालन गर्न एक उच्च विमान, एफेसी 5:19 - 21 मा जस्तै कुराकानी गर्दै "भजन र भजन र आध्यात्मिक गीतहरूमा एकअर्कासँग बोल्दै, गाउने र आफ्नो हृदयमा (तपाईंको हृदयमा - NKJV) प्रभुलाई गीत गाउनुहोस्; हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा सधैं सबै कुराको लागि परमेश्वर, पितालाई धन्यवाद दिनुहोस्। र ख्रीष्टको भयमा एक अर्काको अधीनमा बस।"

निम्न दुई मुख्य खण्डहरूले यस विषयवस्तुलाई विस्तार गर्दछ;

- "यसकारण तिमीहरू प्रभुलाई योग्यको बाटोमा हिँड्न सक्, सबै कुरामा उहाँलाई खुसी पार्न, हरेक असल काममा फल फलाउँदै र परमेश्वरको ज्ञानमा बढ्दै जाऊ" (कलस्सी १:१०)।
- "ख्रीष्टको वचनलाई तिमीहरूभित्र प्रशस्त रूपमा वास गर्नु, सम्पूर्ण बुद्धिले सिकाउने र भजन, भजन र आत्मिक गीतहरूद्वारा एक-अर्कालाई सल्लाह दिँदै, परमेश्वरप्रति आफ्नो हृदयमा कृतज्ञताका साथ गाउँदै। प्रभु येशू, उहाँद्वारा परमेश्वर पितालाई धन्यवाद दिनुहुन्छ" (कलस्सी 3: 16-17)।

यहाँ मुख्य कुरा यो हो कि हामीले हाम्रो हृदयमा परमेश्वरलाई सिंहासनमा राख्नुपर्छ। हामीले धर्मशास्त्रद्वारा चित्रण गरे अनुसार वांछनीय व्यक्तित्व गुणहरू खेती गर्नुपर्छ। यी अवस्थाहरूमा पूजाको वातावरण अवस्थित छ। सम्मान, आदर, आज्ञाकारिता र प्रेम दुवै स्पष्ट र स्पष्ट रूपमा स्वीकार गरिनेछ।

अन्य पूजा

हाम्रो प्रभुमा ध्यान केन्द्रित गर्ने उपासनाका पक्षहरूलाई सही रूपमा पहिचान गर्ने प्रयास गरिएको थियो। यस उपासनालाई पवित्र लेखमा समावेश गरिएका वांछनीय तत्वहरूलाई समेटेर सत्य र वास्तविक भनिएको छ। तर, शास्त्रले व्यर्थ, अज्ञानी, शैतान र मूर्ति उन्मुख, जनमुखी, परी र सौन्दर्य (प्रकृति) पूजाको कुरा गरेको छ। तिनीहरूको ढाँचाहरूलाई शास्त्रले पूजाको विशेषताहरू मानेको छ। उपासनाका यी घटनाहरू सामान्यतया नकारात्मक शब्दहरूमा बोलिन्छन् र साँचो उपासनाको विरोधमा छन्। निम्न उदाहरणहरू विचारको लागि दिइएको छ।

अज्ञानी पूजा

सामरी महिलासँग ख्रीष्टको प्रवचनले साँचो उपासनाको आध्यात्मिक पक्षलाई मात्र होइन, अज्ञानी उपासनाको मुद्दालाई पनि परिभाषित गर्‍यो। यूहन्ना 4:27 मा येशूले स्त्रीलाई भन्नुभयो कि सामरी राष्ट्रले अज्ञानतामा पूजा गर्थे। मुक्ति यहूदीहरूबाट थियो, तैपनि दुई राष्ट्रहरूले आंशिक रूपमा जातीय भेदभावको कारणले राष्ट्रिय सम्बन्धलाई बेवास्ता गरे।

ख्रीष्टद्वारा पहिचान गरिएको सामरीहरूको शून्य उपासना सम्भवतः 2 राजा 17:27- 41 मा पाइने अवस्थालाई संकेत गर्दछ। पद 41 एक सारांश प्रदान गर्दछ: "त्यसैले यी राष्ट्रहरू (सामरीहरूले) परमप्रभुको डर मान्थे, तिनीहरूले आफ्ना मूर्तिहरूको सेवा पनि गरे। पहाडका घरहरूमा); तिनीहरूका छोराछोरीहरू र तिनीहरूका नातिनातिनाहरू, तिनीहरूका बुबाहरूले [परम्परा] गरेझैं, यो दिन पनि गर्नुहोस्।" विडम्बनाको रूपमा, तिनीहरूले परमप्रभुको डर मान्थे तापनि तिनीहरूले आफ्ना मूर्तिहरूको पूजा गरे। यहाँ कम्तिमा दुई पाठहरू समावेश छन्। पहिलो, हामीले प्रत्येक पुस्ताद्वारा हस्तान्तरण गरिएका परम्पराहरूलाई सत्यताको लागि जाँच गर्नुपर्छ। उपरोक्त अवस्थामा पुस्ता र पुस्ताका लागि अज्ञानी र झूटो उपासना हुर्काइयो। दोस्रो, सामरीहरू, मानिसहरूको जातीय समूहको रूपमा, यहूदीहरूलाई अस्वीकार्य थिए। जातीय तनाव र अवरोधहरूको यो वातावरणले सामरीहरूलाई स्वीकार्य हुनबाट बाधा पुऱ्याएको हुन सक्छ, पूजा। जात, सम्पदा, सामाजिक हैसियत र परम्पराको घमण्डबाट हामी सजग रहनुपर्छ।

एथेन्सका मानिसहरूसँग कुरा गर्दा (प्रेरित 17:22 एफ) पावलले तिनीहरूको धार्मिक संस्कृतिलाई मान्यता दिए। तर उहाँले तिनीहरूको अज्ञानी पूजालाई पनि स्वीकार गर्नुभयो - अज्ञात ईश्वरलाई।" पावलले तिनीहरूको आराधनाको ढाँचा (अर्थात्, मूर्तिहरू, मन्दिरहरू, मूर्तिहरू, कला, चाँदी, ढुङ्गा, इत्यादि समावेश गर्ने) र साँचो उपासनामा भिन्नता देखाउँछन्। उहाँले प्रेरित 17.27 - 28 मा मोसेस, डेभिड, सोलोमन र अरूका शब्दहरूलाई समर्थन गर्नुहुन्छ "कि तिनीहरूले परमेश्वरलाई खोज्नुपर्छ, यदि तिनीहरूले उहाँलाई खोज्न सक्छन् र उहाँलाई भेट्नु सक्छ, यद्यपि उहाँ हामीमध्ये प्रत्येकबाट टाढा हुनुहुन्न; किनभने उहाँमा हामी बाँच्दछौं, चल्छौं र अस्तित्वमा छौं।" तिनीहरूको आराधना अज्ञानी थियो किनभने तिनीहरूले संचार गर्न र प्रभुमा पुग्ने प्रयास गरे। तर तिनीहरूको उपासनाको रूप थियो किनभने तिनीहरूको कार्यमा सेवा, उपहार र पुनर्गठन समावेश थियो। ध्यान दिनुहोस् कि माथिको उद्धरणले परमेश्वरसँगको निरन्तर सम्बन्धलाई संकेत गर्दछ।

मानिसहरू पूजा गर्छन्

कोरिन्थको चर्चमा मानिसहरूले आराधना गर्ने प्रचलन सम्भव छ। 1 कोरिन्थी 1:12 मा पावलले व्यक्तित्वहरूको रेखामा मण्डलीको विभाजनलाई छलफल गर्दछ; "तिमीहरू प्रत्येकले 'म पावलको हुँ' र 'म अपोल्लोसको' र 'म केफासको' र 'म ख्रीष्टको' भनिरहेका छौं। यी विभाजनहरू जातीय समूहहरू मिलेर बनेको मण्डलीको परिणाम हुन सक्छ। सेवकाई मुख्यतया अन्यजातिहरूको लागि थियो, अपोल्लोसको सायद ग्रीकहरू र पिटरले यहूदीहरूलाई। यहाँ खतरा यो थियो कि ध्यान र सम्मान मुख्यतया व्यक्तिगत शिक्षकहरूमा केन्द्रित थियो र ख्रीष्टमा मात्र होइन। यो ध्रुवीकरणले वातावरणको अस्तित्वलाई रोक्‍यो। साँचो उपासनाको लागि उपयुक्त। हाम्रो लागि पाठ यो मात्र हो: हाम्रो विश्वास ख्रीष्टमा आधारित हुनुपर्छ, एक प्रभावशाली ईसाई व्यक्तित्वमा होइन।

परी पूजा

पावलले कलस्सी २:१८ मा स्वर्गदूतको उपासनालाई उल्लेख गरेका छन्। यस अध्यायमा पद ८ ले प्रकृति (सौंदर्य अपील), परम्पराहरू, मानिसहरूका दर्शनहरू, इत्यादिद्वारा शासित पूजा अवस्थाहरू पनि सुझाव दिन्छ। याद गर्नुहोस् कि कोलोसी यहूदीहरू, ग्रीकहरू र अन्य बुद्धिको प्रभावमा परेका थिए।

व्यर्थ पूजा

यशैया २९:१३ लाई ख्रीष्टद्वारा उद्धृत गरिएको छ (मत्ती १५:८-९) फरिसीहरू र शास्त्रीहरूलाई हप्काउन जसले परम्पराको खातिर परमेश्वरको वचनलाई अमान्य बनायो। उसको प्रतिक्रिया थियो: "यी मानिसहरूले मलाई तिनीहरूको ओठले आदर गर्छन्, तर तिनीहरूको हृदय मबाट टाढा छ। तर तिनीहरू व्यर्थमा मेरो आराधना गर्छन्, तिनीहरूका सिद्धान्तहरूलाई मानिसहरूको शिक्षाको रूपमा सिकाउँछन्।" ख्रीष्टले यी मानिसहरूलाई कपटीको रूपमा वर्गीकृत गर्नुभयो। व्यर्थ पूजा परम्परागत कर्मकाण्डमा संलग्न भई आफ्नो मनसाय नजानेर हुन सक्छ; यो एक धार्मिक हृदय को संलग्नता बिना केहि गतिहरू को माध्यम बाट जाने परिस्थितिहरू मा हुन सक्छ। प्रभुको भोजमा भाग लिने सन्दर्भमा यो अवधारणा पावलले १ कोरिन्थी ११ मा वर्णन गरेको छ।

गलातियन मण्डलीलाई पावलले लेखेको पत्र (अध्याय ३) मा पनि व्यर्थ पूजा स्पष्ट हुन्छ। यी क्रिस्चियनहरूले विश्वासका साथ सुनेर आत्मा प्राप्त गरे, तर तिनीहरू व्यवस्थामा फर्किए र व्यवस्थाका कामहरूद्वारा धर्मी ठहरिने प्रयास गरे। यो व्यर्थ पूजा अपर्याप्त विश्वासको परिणाम थियो; तिनीहरू ख्रीष्टमा बढ्न जारी राख्न असफल भए।

शैतान र मूर्ति पूजा

यो आराधना यूहन्नाले प्रकाश ९:२० मा उल्लेख गरेका छन्। “तर यी विपत्तिहरूद्वारा मारिएका बाँकी मानवजातिहरूले आफ्ना हातका कामहरूबाट पश्चात्ताप गरेनन्, कि तिनीहरूले भूतहरूलाई पुज्नु हुँदैन, र सुन, चाँदी, काँसा, ढुङ्गा र काठका मूर्तिहरू, जसले देख्न सक्दैनन्। न सुन्नु न हिँड्नु।